

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

8 februarie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 048/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 048/02 Cauza C-595/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Financiën/Fiscale Eenheid X NV cs [Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 — Fonduri comune de plasament — Noțiune — Investiții în bunuri imobile — Gestionarea de fonduri comune de plasament — Noțiune — Exploatarea efectivă a unui bun imobil] 2

2016/C 048/03 Cauza C-350/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale civili di Trieste – Italia) – Florin Lazar/Allianz SpA [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 — Articolul 4 alineatul (1) — Noțiunile „țară în care s-a produs prejudiciul”, „prejudiciu” și „efecte indirecte ale faptei ilicite” — Prejudicii suferite personal de un membru al familiei unei persoane decedate ca urmare a unui accident de circulație — Legea aplicabilă] 3

2016/C 048/04	Cauza C-427/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA (Trimitere preliminară — Codul vamal comunitar — Control a posteriori al declarațiilor — Principiul protecției încrederii legitime — Limitare, în dreptul național, a reexaminării rezultatelor unui control a posteriori — Posibilitate — Decizie referitoare la controlul a posteriori inițial — Date inexacte sau incomplete necunoscute la data deciziei)	3
2016/C 048/05	Cauza C-552/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 – Canon Europa NV/Comisia Europeană [Recurs — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Regulamentul (UE) nr. 861/2010 — Acțiune în anulare — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Act normativ care nu presupune măsuri de executare — Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri și comunicarea cuantumului taxelor — Utilizarea unor proceduri simplificate sau a unor proceduri informatice] . . .	4
2016/C 048/06	Cauza C-553/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 – Kyocera Mita Europe BV/Comisia Europeană [Recurs — Uniunea vamală și tariful vamal comun — Regulamentul (UE) nr. 861/2010 — Acțiune în anulare — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Act de reglementare care nu cuprinde măsuri de executare — Acordarea liberului la vamă al mărfurilor și comunicarea cuantumului taxelor — Utilizarea procedurilor simplificate sau a unor proceduri informatice]	4
2016/C 048/07	Cauza C-594/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Simona Kornhaas/Thomas Dithmar acționând în calitate de lichidator al Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 4 alineatul (1) — Stabilirea legii aplicabile — Reglementare a unui stat membru care prevede obligația administratorului unei societăți de a restitui acesteia plățile efectuate după intrarea în stare de insolvență — Aplicarea acestei reglementări unei societăți constituite în alt stat membru — Articolele 49 TFUE și 54 TFUE — Restricție privind libertatea de stabilire — Lipsă]	5
2016/C 048/08	Cauza C-603/14 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 decembrie 2015 – El Corte Inglés, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale The English Cut — Opoziția titularului mărcilor naționale și comunitare verbale și figurative care conțin elementele verbale „El Corte Inglés” — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (5) — Risc ca publicul vizat să realizeze o asociere cu o marcă care beneficiază de renume — Grad de similitudine necesar]	6
2016/C 048/09	Cauza C-183/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – TSI GmbH/Hauptzollamt Aachen (Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Subpoziția 9027 10 10 — Spectrometre aerodinamice de particule cu raze ultraviolete — Numărătoare mobile de particule)	6
2016/C 048/10	Cauza C-190/15 P: Recurs introdus la 24 aprilie 2015 de Fetim BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 11 februarie 2015 în cauza T-395/12, Fetim/OAPI	7
2016/C 048/11	Cauza C-206/15 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2015 de Sun Mark Ltd și de Bulldog Energy Drink Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 5 februarie 2015 în cauza T-78/13, Red Bull/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	7

2016/C 048/12	Cauza C-422/15 P: Recurs introdus la 30 iulie 2015 de Fernando Brás Messias împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 4 iunie 2015 în cauza T-192/15, Fernando Brás Messias/Republica Portugheză	8
2016/C 048/13	Cauza C-425/15: Acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – Udo Voigt/Președintele Parlamentului European, Parlamentul European	8
2016/C 048/14	Cauza C-533/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 13 octombrie 2015 – Feliks Frisman/Finnair Oyj	8
2016/C 048/15	Cauza C-541/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Wuppertal (Germania) la 16 octombrie 2015 – Mircea Florian Freitag	9
2016/C 048/16	Cauza C-551/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Puli-Pola (Croatia) la 23 octombrie 2015 – Pula Parking d.o.o./Sven Klaus Tederahn	9
2016/C 048/17	Cauza C-561/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 2 noiembrie 2015 – Georg Rolof, Markus Heimann/TUIfly GmbH	10
2016/C 048/18	Cauza C-574/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Varese (Italia) la 9 noiembrie 2015 – Procedură penală împotriva lui Mauro Scialdone	10
2016/C 048/19	Cauza C-590/15 P: Recurs introdus la 13 noiembrie 2015 de Alain Laurent Brouillard împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 14 septembrie 2015 în cauza T-420/13, Alain Laurent Brouillard/Curtea de Justiție	11
2016/C 048/20	Cauza C-600/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 16 noiembrie 2015 – Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV	13
2016/C 048/21	Cauza C-610/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 noiembrie 2015 – Stichting Brein/Ziggo BV și XS4All Internet BV	13
2016/C 048/22	Cauza C-612/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializirana prokuratura (Bulgaria) la 18 noiembrie 2015 – N. Kolev și alții	14
2016/C 048/23	Cauza C-613/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Spania) la 20 noiembrie 2015 – Ibercaja Banco S.A.U./José Cortés González	17
2016/C 048/24	Cauza C-620/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), succesoare în drepturi a Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden	18
2016/C 048/25	Cauza C-621/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – W și alții/Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko	18
2016/C 048/26	Cauza C-624/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 23 noiembrie 2015 – UAB Litdana/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	19

2016/C 048/27	Cauza C-637/15: Recurs introdus la 1 decembrie 2015 de VSM Geneesmiddelen BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2015 în cauza T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/Comisia Europeană	20
2016/C 048/28	Cauza C-646/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 3 decembrie 2015 – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	22
2016/C 048/29	Cauza C-649/15 P: Recurs introdus la 3 decembrie 2015 de TV2/Danmark A/S împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark A/S/Comisia Europeană	23
2016/C 048/30	Cauza C-650/15 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2015 de Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea extinsă) din 25 septembrie 2015 în cauza T-268/10 RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)	25
2016/C 048/31	Cauza C-654/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 7 decembrie 2015 – Länsförsäkringar AB/Matek A/S	26
2016/C 048/32	Cauza C-656/15 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark A/S/Comisia Europeană	27
 Tribunalul		
2016/C 048/33	Cauza T-9/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air Canada/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	29
2016/C 048/34	Cauza T-28/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	30
2016/C 048/35	Cauza T-36/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Japan Airlines/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	31
2016/C 048/36	Cauza T-38/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Cathay Pacific Airways/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	32

2016/C 048/37	Cauza T-39/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Cargolux Airlines/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	33
2016/C 048/38	Cauza T-40/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Latam Airlines Group și Lan Cargo/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	34
2016/C 048/39	Cauza T-43/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	35
2016/C 048/40	Cauza T-46/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Deutsche Lufthansa și alții/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	36
2016/C 048/41	Cauza T-48/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – British Airways/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	37
2016/C 048/42	Cauza T-56/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – SAS Cargo Group și alții/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	38
2016/C 048/43	Cauza T-62/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air France-KLM/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	39

2016/C 048/44	Cauza T-63/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air France/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a transportului aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri (impunerea unor suprataxe pentru combustibil și a unor suprataxe pentru siguranță, refuzul de plată a unui comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul între Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	40
2016/C 048/45	Cauza T-67/11: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Martinair Holland/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea suprataxelor de carburant și a suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]	41
2016/C 048/46	Cauza T-73/12: Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2015 – Einhell Germany și alții/Comisia („Dumping — Importurile de anumite compresoare originare din China — Refuz parțial al rambursării taxelor antidumping achitate — Stabilirea prețului de export — Deducerea taxelor antidumping — Modificarea efectelor în timp ale unei anulări”)	41
2016/C 048/47	Cauza T-75/12: Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2015 – Nu Air Polska/Comisia („Dumping — Importuri de anumite compresoare originare din China — Refuz parțial de rambursare a taxelor antidumping achitate — Stabilirea prețului de export — Deducerea taxelor antidumping — Modificarea efectelor în timp ale unei anulări”)	42
2016/C 048/48	Cauza T-108/13: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – VTZ și alții/Consiliul („Dumping — Importul de anumite tuburi și țevi obținute fără sudură din fier sau din oțel, originare din Rusia — Taxe antidumping definitive — Produs vizat”)	43
2016/C 048/49	Cauza T-241/13: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Grecia/Comisia [„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Carne de vită și mânzat — Carne de oaie și de capră — Tutun — Articolul 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004”]	44
2016/C 048/50	Cauzele conexe T-381/13 și T-382/13: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Perfetti Van Melle/OAPI (DAISY și MARGARITAS) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare verbale DAISY și MARGARITAS — Motive absolute de refuz — Refuz parțial al înregistrării — Lipsa caracterului descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	45
2016/C 048/51	Cauza T-491/13: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/OAPI – Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRIDENT PURE — Mărcile comunitare, naționale, internațională și Benelux figurative și verbale anterioare PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH și mentos PURE WHITE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	46
2016/C 048/52	Cauza T-138/14: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Chart/SEAE („Răspundere extracontractuală — Agent local afectat în cadrul delegației Uniunii în Egipt — Încetarea contractului — Omisiunea delegației de a furniza organismului egiptean de securitate socială certificatul de terminare a serviciului al agentului și de a regulariza ulterior situația acestuia din urmă în această privință — Prescripție — Prejudiciu continuu — Inadmisibilitate parțială — Principiul buneii administrări — Termen rezonabil — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Prejudiciu cert — Legătură de cauzalitate”)	46

2016/C 048/53	Cauza T-356/14: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – CareAbout/OAPI – Florido Rodríguez (Kerashot) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Kerashot — Marcă națională figurativă anterioară K KERASOL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare de către camera de recurs”]	47
2016/C 048/54	Cauza T-521/14: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Suedia/Comisia [„Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Produse biocide — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Precizarea criteriilor științifice pentru determinarea proprietăților care afectează sistemul endocrin — Neadoptarea de către Comisie a actelor delegate — Obligația de a acționa”]	48
2016/C 048/55	Cauza T-63/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – Shoe Branding Europe/OAPI (Benzi paralele pe mânecile unei cămăși) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând în două benzi paralele pe mânecile lungi ale unei cămăși — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	49
2016/C 048/56	Cauza T-64/15: Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – Shoe Branding Europe/OAPI (Benzi paralele pe un pantalon) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând în două benzi paralele pe un pantalon — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	49
2016/C 048/57	Cauza T-128/15: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/OAPI – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale RED RIDING HOOD — Mărci națională și internațională verbale anterioare ROTKÄPPCHEN — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	50
2016/C 048/58	Cauza T-584/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 decembrie 2015 – POA/Comisia („Măsuri provizorii — Publicarea unei cereri de înregistrare a unei denumiri de origine protejată — «Halloumi» sau «Hellim» — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	51
2016/C 048/59	Cauza T-671/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 4 decembrie 2015 – E-Control/ACER („Măsuri provizorii — Aviz privind compatibilitatea deciziilor autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacităților de transport transfrontalier de energie electrică — Cerere de suspendare a executării — Neîndeplinirea condițiilor de formă — Inadmisibilitate”)	51
2016/C 048/60	Cauza T-603/15: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2015 – Frank/Comisia	52
2016/C 048/61	Cauza T-639/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Psara/Parlamentul	53
2016/C 048/62	Cauza T-640/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Kristan/Parlamentul	54
2016/C 048/63	Cauza T-641/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Malle/Parlamentul	55
2016/C 048/64	Cauza T-642/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Cieśla/Parlamentul	56
2016/C 048/65	Cauza T-643/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Dahllöf/Parlamentul	57
2016/C 048/66	Cauza T-644/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Reuter/Parlamentul	58

2016/C 048/67	Cauza T-645/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlamentul	59
2016/C 048/68	Cauza T-646/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Karanikas/Parlamentul	60
2016/C 048/69	Cauza T-647/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Boros/Parlamentul	61
2016/C 048/70	Cauza T-648/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlamentul	62
2016/C 048/71	Cauza T-649/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Toth/Parlamentul	63
2016/C 048/72	Cauza T-650/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Knus-Galán/Parlamentul	64
2016/C 048/73	Cauza T-651/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Tchobanov/Parlamentul	65
2016/C 048/74	Cauza T-653/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Mulvad/Parlamentul	66
2016/C 048/75	Cauza T-654/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlamentul	67
2016/C 048/76	Cauza T-655/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – van der Parre/Parlamentul	68
2016/C 048/77	Cauza T-656/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baggi/Parlamentul	69
2016/C 048/78	Cauza T-657/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Boros/Parlamentul	70
2016/C 048/79	Cauza T-658/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – García Rey/Parlamentul	71
2016/C 048/80	Cauza T-659/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Hunter/Parlamentul	72
2016/C 048/81	Cauza T-660/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Clerix/Parlamentul	73
2016/C 048/82	Cauza T-661/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Araujo/Parlamentul	74
2016/C 048/83	Cauza T-662/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Delić/Parlamentul	75
2016/C 048/84	Cauza T-663/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlamentul	76
2016/C 048/85	Cauza T-664/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Borg/Parlamentul	77
2016/C 048/86	Cauza T-665/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlamentul	78
2016/C 048/87	Cauza T-666/15: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Bačelić/Parlamentul	79
2016/C 048/88	Cauza T-669/15: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA	80
2016/C 048/89	Cauza T-683/15: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2015 – Freistaat Bayern/Comisia	81
2016/C 048/90	Cauza T-686/15: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	82

2016/C 048/91	Cauza T-687/15: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	83
2016/C 048/92	Cauza T-689/15: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	84
2016/C 048/93	Cauza T-690/15: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé)	85
2016/C 048/94	Cauza T-691/15: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	86
2016/C 048/95	Cauza T-703/15: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Groupe Go Sport/OAPI – Design Go (GO SPORT)	86
2016/C 048/96	Cauza T-101/13: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Aer Lingus/Comisia	87

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 048/97	Cauza F-45/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2009 — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Refuzul promovării — Nepronunțare asupra fondului)	88
2016/C 048/98	Cauza F-37/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu da curs plângerii — Anulare — Acțiune în despăgubire)	88
2016/C 048/99	Cauza F-82/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Nou raport de evaluare 2007 — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Refuzul promovării — Nepronunțare asupra fondului)	89
2016/C 048/100	Cauza F-55/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2011 — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Nepronunțare asupra fondului)	90
2016/C 048/101	Cauza F-104/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu da curs plângerii — Anulare — Acțiune în despăgubire)	90
2016/C 048/102	Cauza F-9/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raportul de evaluare 2012 — Nelegalitatea deciziei comitetului de recurs — Lipsa necesității de pronunțare asupra fondului)	91
2016/C 048/103	Cauza F-94/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 decembrie 2015 – Bowles/BCE (Funcție publică — Personalul BCE — Membrii comitetului pentru personal — Remunerare — Salariu — Majorare suplimentară de salariu — Eligibilitate)	92

2016/C 048/104	Cauza F-95/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 decembrie 2015 – Seigneur/BCE (Funcție publică — Personal al BCE — Membri ai comitetului personalului — Remunerare — Salariu — Creștere suplimentară de salariu — Eligibilitate)	92
2016/C 048/105	Cauzele conexe F-101/14, F-102/14 și F-103/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 15 decembrie 2015 – Clarke, Dickmanns și Papathanasiou/OAPI (Funcție publică — Agenți temporari — Personalul OAPI — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere — Clauză de încetare a contractului în ipoteza în care agentul nu este înscris pe lista de rezervă a unui concurs — Data de la care produce efecte clauza de reziliere — Concursurile generale OAPI/AD/01/13 și OAPI/AST/02/13)	93
2016/C 048/106	Cauza F-134/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 17 decembrie 2015 – T/Comisia (Funcție publică — Securitate socială — Boală profesională — Articolul 73 din statut — Cerere de recunoaștere a originii profesionale a bolii — Legătură de cauzalitate — Cerere de reparare a unei prejudiciu moral suferit ca urmare a termenului luat în considerare de instituție pentru recunoașterea originii profesionale a bolii — Obligația de a se pronunța într-un termen rezonabil — Prejudiciu moral)	94
2016/C 048/107	Cauza F-135/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 decembrie 2015 – DE/EMA (Funcție publică — Personalul EMA — Plasarea sub „statut inactiv” — Act care lezează — Dreptul de a fi ascultat — Încălcare)	95
2016/C 048/108	Cauza F-141/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 15 decembrie 2015 – Guittet/Comisia (Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale — Suportarea cheltuielilor medicale — Gestionarea dosarului medical de către Comisie — Principiul bunei administrări și obligația de solitudine — Răspunderea extracontractuală a Uniunii)	95
2016/C 048/109	Cauza F-17/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 10 decembrie 2015 – Jäger-Waldau/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Cerere de modificare — Refuz)	96
2016/C 048/110	Cauza F-34/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 decembrie 2015 – De Loecker/SEAE (Funcție publică — Personnel du SEAE — Agent temporar — Hărțuire morală — Articolele 12a și 24 din Statut — Cerere de asistență — Respingere — Cerere de deschidere a unei anchete administrative — Dreptul de a fi ascultat — Încălcare)	96
2016/C 048/111	Cauza F-88/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 decembrie 2015 – Bonazzi/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2014 — Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut — Lista funcționarilor propuși pentru promovare de direcțiile generale și de servicii — Omiterea numelui reclamantului — Posibilitatea contestării listei funcționarilor propuși pentru promovare în fața comitetului paritar de promovare — Lipsa unei luări de poziție din partea comitetului paritar de promovare — Examinare comparativă a meritelor efectuată doar de AIPN)	97
2016/C 048/112	Cauza F-128/11: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2010 — Contestație — Proceduri interne — Condiții — Desistare — Acțiune — Interesul de a exercita acțiunea — Lipsă — Termen rezonabil — Nerespectare — Inadmisibilitate vădită)	98
2016/C 048/113	Cauza F-76/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 decembrie 2015 – López Cabeza/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/248/13 — Neînscris pe lista de rezervă — Notă insuficientă la probele centrului de evaluare — Acțiune în anulare — Încălcarea anunțului de concurs — Nelegalitatea unei probe)	98

2016/C 048/114	Cauza F-118/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 16 decembrie 2015 – Bärwinkel/Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Reforma statutului — Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip — Articolul 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Noțiunea de act care lezează — Decizie de recunoaștere a exercitării, de către anumiți funcționari, a unor responsabilități deosebite — Neincludere a numelui reclamantului în prima listă de 34 de funcționari recunoscuți ca având responsabilități deosebite — Cerințe aferente etapei precontencioase — Lipsa reclamației în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)	99
2016/C 048/115	Cauza F-136/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 decembrie 2015 – Probst/Comisia (Funcție publică — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Articolul 4 din anexa VII la statut — Fost asistent parlamentar — Decizia Comisiei de a acorda indemnizația de expatriere foștilor asistenți parlamentari începând de la data publicării informației date personalului — Hotărâri de anulare — Fapte noi și esențiale — Efect limitat în timp — Autoritate de lucru judecat — Decizii administrative rămase definitive — Egalitate de tratament)	100
2016/C 048/116	Cauza F-24/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 decembrie 2015 – Di Marzio/Consiliul (Funcție publică — Agent contractual — Grupa de funcții I — Recalificarea contractului ca contract de agent temporar pe perioadă nedeterminată cu gradul AST 3, AST 4 sau AST 5 sau ca contract de agent contractual pe perioadă nedeterminată din grupa de funcții III — Articolele 2, 3a, 3b, 80 și 88 din RAA — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Principiul bunei administrări — Obligația de solitudine — Acțiune vădit nefondată — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)	100
2016/C 048/117	Cauza F-45/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 decembrie 2015 – Van der Veen/Europol (Funcție Publică — Personalul Europol — Agent temporar — Decizia 2009/371/JAI — Refuzul Europol de a încheia un contract pe perioadă determinată — Articolul 81 din Regulamentul de procedură — Acțiune vădit inadmisibilă)	101
2016/C 048/118	Cauza F-144/15: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – ZZ/AESA	102
2016/C 048/119	Cauza F-30/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – Diamantopoulos/SEAE	102
2016/C 048/120	Cauza F-58/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – FW/Comisia	102
2016/C 048/121	Cauza F-129/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – Morin/Comisia .	102

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2016/C 048/01)***Ultima publicație**

JO C 38, 1.2.2016

Publicații anterioare

JO C 27, 25.1.2016

JO C 16, 18.1.2016

JO C 7, 11.1.2016

JO C 429, 21.12.2015

JO C 414, 14.12.2015

JO C 406, 7.12.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Staatssecretaris van Financiën/Fiscale Eenheid X NV cs (Cauza C-595/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 — Fonduri comune de plasament — Noțiune — Investiții în bunuri imobile — Gestionarea de fonduri comune de plasament — Noțiune — Exploatarea efectivă a unui bun imobil]

(2016/C 048/02)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Fiscale Eenheid X NV cs

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretat în sensul că societățile de plasament precum societățile în discuție în litigiul principal, în care capitalul este reunit de mai mulți investitori care suportă riscul aferent gestionării activelor reunite în acestea în vederea achiziționării, a posesiei, a gestionării și a vânzării de bunuri imobile în scopul obținerii unui profit, care va fi distribuit tuturor deținătorilor de părți sub formă de dividende, aceștia din urmă obținând și un avantaj ca urmare a creșterii valorii participației lor, pot fi considerate „fonduri comune de plasament” în sensul acestei dispoziții, cu condiția ca statul membru în cauză să fi supus aceste societăți unei supravegheri specifice din partea sa.
- 2) Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „gestionare” care figurează în această dispoziție nu vizează exploatarea efectivă a bunurilor imobile ale unui fond comun de plasament.

⁽¹⁾ JO C 39, 8.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale civile di Trieste – Italia) – Florin Lazar/Allianz SpA

(Cauza C-350/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 864/2007 — Articolul 4 alineatul (1) — Noțiunile „țară în care s-a produs prejudiciul”, „prejudiciu” și „efecte indirecte ale faptei ilicite” — Prejudicii suferite personal de un membru al familiei unei persoane decedate ca urmare a unui accident de circulație — Legea aplicabilă]

(2016/C 048/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale civile di Trieste

Părțile din procedura principală

Reclamant: Florin Lazar

Pârâtă: Allianz SpA

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) trebuie interpretat, pentru a stabili legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-un accident de circulație, în sensul că pagubele legate de decesul unei persoane într-un astfel de accident survenit în statul membru al instanței competente și suferite de rudele apropiate ale acesteia care au reședința într-un alt stat membru trebuie să fie calificate drept „efecte indirecte” ale acestui accident, în sensul dispoziției menționate.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA

(Cauza C-427/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Codul vamal comunitar — Control a posteriori al declarațiilor — Principiul protecției încrederii legitime — Limitare, în dreptul național, a reexaminării rezultatelor unui control a posteriori — Posibilitate — Decizie referitoare la controlul a posteriori inițial — Date inexacte sau incomplete necunoscute la data deciziei)

(2016/C 048/04)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valsts ieņēmumu dienests

Pârâtă: „Veloserviss” SIA

Dispozitivul

Articolul 78 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care restrânge posibilitatea autorităților vamale de a repeta o revizuire sau un control a posteriori și de a acționa în conformitate cu acestea prin stabilirea unei noi datorii vamale, în măsura în care această restricție se referă la o perioadă de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală inițială, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.

⁽¹⁾ JO C 421, 24.11.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 – Canon Europa NV/Comisia Europeană
(Cauza C-552/14 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Regulamentul (UE) nr. 861/2010 — Acțiune în anulare — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Act normativ care nu presupune măsuri de executare — Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri și comunicarea cuantumului taxelor — Utilizarea unor proceduri simplificate sau a unor proceduri informatice]

(2016/C 048/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Canon Europa NV (reprezentanți: P. De Baere, avocat, P. Muñiz, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentant: R. Lyal, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Canon Europa NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 – Kyocera Mita Europe BV/Comisia Europeană

(Cauza C-553/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Uniunea vamală și tariful vamal comun — Regulamentul (UE) nr. 861/2010 — Acțiune în anulare — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Act de reglementare care nu cuprinde măsuri de executare — Acordarea liberului la vamă al mărfurilor și comunicarea cuantumului taxelor — Utilizarea procedurilor simplificate sau a unor proceduri informatice]

(2016/C 048/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Kyocera Mita Europe BV (reprezentanți: P. De Baere, avocat, P. Muñiz, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentant: R. Lyal, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Kyocera Mita Europe NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Simona Kornhaas/Thomas Dithmar acționând în calitate de lichidator al Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

(Cauza C-594/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 4 alineatul (1) — Stabilirea legii aplicabile — Reglementare a unui stat membru care prevede obligația administratorului unei societăți de a restitui acesteia plățile efectuate după intrarea în stare de insolvență — Aplicarea acestei reglementări unei societăți constituite în alt stat membru — Articolele 49 TFUE și 54 TFUE — Restricție privind libertatea de stabilire — Lipsă]

(2016/C 048/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Simona Kornhaas

Pârât: Thomas Dithmar acționând în calitate de lichidator al Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul său de aplicare o acțiune îndreptată împotriva administratorului unei societăți de drept englez sau galez, care face obiectul unei proceduri de insolvență deschise în Germania, introdusă în fața unei instanțe germane de lichidator al acelei societăți și prin care se solicită, în temeiul unei dispoziții naționale precum articolul 64 alineatul (2) prima teză din Legea privind societățile cu răspundere limitată, restituirea plăților efectuate de acest administrator înainte de deschiderea procedurii de insolvență, însă după data la care a fost stabilită apariția stării de insolvență a societății respective.
- 2) Articolele 49 TFUE și 54 TFUE nu se opun aplicării unei dispoziții naționale precum articolul 64 alineatul (2) prima teză din Legea privind societățile cu răspundere limitată administratorului unei societăți de drept englez sau galez care face obiectul unei proceduri de insolvență deschise în Germania.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 decembrie 2015 – El Corte Inglés, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-603/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale The English Cut — Opoziția titularului mărcilor naționale și comunitare verbale și figurative care conțin elementele verbale „El Corte Inglés” — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (5) — Risc ca publicul vizat să realizeze o asociere cu o marcă care beneficiază de renume — Grad de similitudine necesar]

(2016/C 048/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: El Corte Inglés, SA (reprezentant: J. Rivas Zurdo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 15 octombrie 2014, El Corte Inglés/OAPI – English Cut (The English Cut) (T-515/12, EU:T:2014:882), în măsura în care prin aceasta se stabilește că din faptul că semnele în conflict nu prezintă un grad de similitudine suficient pentru a determina aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară rezultă că nici condițiile de aplicare a alineatului (5) al acestui articol nu erau, prin urmare, întrunite în speță.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – TSI GmbH/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-183/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Subpoziția 9027 10 10 — Spectrometre aerodinamice de particule cu raze ultraviolete — Numărătoare mobile de particule)

(2016/C 048/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TSI GmbH

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008, trebuie interpretată în sensul că spectrometrele aerodinamice de particule cu raze ultraviolete și numărătoarele mobile de particule, precum cele în discuție în litigiul principal, nu se clasifică la subpoziția 9027 10 10 din aceasta.

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Recurs introdus la 24 aprilie 2015 de Fetim BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 11 februarie 2015 în cauza T-395/12, Fetim/OAPI

(Cauza C-190/15 P)

(2016/C 048/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Fetim BV (reprezentant: L. Bakers, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 19 noiembrie 2015 Curtea de Justiție (Camera a șasea) a constatat că recursul este inadmisibil.

Recurs introdus la 14 aprilie 2015 de Sun Mark Ltd și de Bulldog Energy Drink Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 5 februarie 2015 în cauza T-78/13, Red Bull/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-206/15 P)

(2016/C 048/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Sun Mark Ltd și Bulldog Energy Drink Ltd (reprezentant: A. Meskarian, Solicitor, S. Zaiwalla, Solicitor, T. Sampson, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 24 noiembrie 2015, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat că recursul este inadmisibil.

Recurs introdus la 30 iulie 2015 de Fernando Brás Messias împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 4 iunie 2015 în cauza T-192/15, Fernando Brás Messias/Republica Portugheză

(Cauza C-422/15 P)

(2016/C 048/12)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurrent: Fernando Brás Messias (reprezentant: F. Brás Messias, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Republica Portugheză

Prin Ordonanța din 15 decembrie 2015, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca inadmisibil.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – Udo Voigt/Președintele Parlamentului European, Parlamentul European

(Cauza C-425/15)

(2016/C 048/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Udo Voigt (reprezentant: P. R. Richter, avocat)

Pârâți: Președintele Parlamentului European, Parlamentul European

Prin Ordonanța din 29 octombrie 2015, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera întâi) a statuat că în mod evident nu este competentă să se pronunțe cu privire la acțiunea în anulare formulată de domnul Udo Voigt la 31 iulie 2015 și a trimis cauza Tribunalului Uniunii Europene spre rejudecare. S-a dispus soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 13 octombrie 2015 – Feliks Frisman/Finnair Oyj

(Cauza C-533/15)

(2016/C 048/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Feliks Frisman

Pârâtă: Finnair Oyj

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că noțiunea „în materie contractuală” include și dreptul la compensație prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de comp Flaschenhalses Flaschenhalses ensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 29[5]/91, drept invocat de un pasager în raport cu un operator de transport aerian care nu este parte într-un contract încheiat cu pasagerul respectiv?

2) În eventualitatea aplicării articolului 5 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001:

În cazul unui transport aerian de persoane pe o rută compusă din mai multe zboruri, care nu presupune o ședere cu o durată considerabilă pe aeroporturile de transfer, se consideră că locul executării, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, este punctul de plecare pentru prima etapă a rutei, chiar dacă transportul pe ruta respectivă a fost realizat de operatori de transport aerian diferiți, iar acțiunea a fost introdusă împotriva operatorului aerian care a efectuat zborul pe un alt segment al zborului, pe care a intervenit întârzierea prelungită?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Wuppertal (Germania) la 16 octombrie 2015
– Mircea Florian Freitag**

(Cauza C-541/15)

(2016/C 048/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Wuppertal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mircea Florian Freitag

Pârâți: Angela Freitag, Vica Pavel, Stadt Wuppertal, Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal

Întrebările preliminare

Articolele 18 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că autoritățile unui stat membru sunt obligate să recunoască schimbarea de nume a unui resortisant al acestui stat membru în situația în care resortisantul respectiv este în același timp resortisant al altui stat membru și a (re)dobândit în cel de al doilea stat membru numele său inițial de familie primit la naștere, printr-o schimbare de nume care nu este asociată unei modificări a statutului din perspectiva dreptului familiei, în pofida faptului că dobândirea numelui nu a avut loc în timpul șederii obișnuite a resortisantului în celălalt stat membru și a fost efectuată la cererea resortisantului respectiv?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Općinski sud u Puli-Pola (Croația) la 23 octombrie 2015 –
Pula Parking d.o.o./Sven Klaus Tederahn**

(Cauza C-551/15)

(2016/C 048/16)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Općinski sud u Puli-Pola

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pula Parking d.o.o.

Pârât: Sven Klaus Tederahn

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere natura juridică a raporturilor dintre părțile din litigiu, Regulamentul (UE) nr. 1215/2012⁽¹⁾ este aplicabil în speță?
- 2) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 privește și competența notarilor din Republica Croația?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 2 noiembrie 2015 –
Georg Rolof, Markus Heimann/TUIfly GmbH**

(Cauza C-561/15)

(2016/C 048/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Georg Rolof, Markus Heimann

Pârâtă: TUIfly GmbH

Prin Ordonanța Curții din 27 noiembrie 2015 s-a dispus radierea cauzei din registrul Curții.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Varese (Italia) la 9 noiembrie 2015 –
Procedură penală împotriva lui Mauro Scialdone**

(Cauza C-574/15)

(2016/C 048/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Varese

Partea din procedura principală

Mauro Scialdone

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul european, și în mod special dispozițiile articolului 4 alineatul (3) TUE coroborate cu cele ale articolului 325 TFUE și [ale] Directivei 2006/112⁽¹⁾, care prevăd pentru statele membre obligația asimilării în ceea ce privește politicile de sancționare, poate fi interpretat în sensul că se opune promulgării unei norme naționale care prevede că incriminarea penală a neplății TVA-ului permite depășirea unui prag pecuniar mai ridicat decât cel stabilit pentru neplata impozitului direct pe venit?
- 2) Dreptul european, și în mod special dispozițiile articolului 4 alineatul (3) TUE coroborate cu cele ale articolului 325 TFUE și [ale] Directivei 2006/112/CE, care impun statelor membre obligația de a prevedea sancțiuni efective, disuasive și proporționale pentru apărarea intereselor financiare ale Uniunii Europene, poate fi interpretat în sensul că se opune promulgării unei norme naționale care exclude sancționarea inculpatului (indiferent dacă acesta este administrator, reprezentant legal, delegat să îndeplinească atribuții fiscale sau participant la fapta ilicită), chiar dacă entitatea dotată cu personalitate juridică de care este legat acesta a efectuat cu întârziere plata taxei și a penalităților administrative datorate cu titlu de TVA, în pofida evaluării fiscale deja intervenite și a exercitării acțiunii penale, a trimiterii în judecată, a evaluării instituirii ordinare a contradictorialității în cadrul procedurii și atât timp cât nu s-a declarat deschiderea procesului, într-un sistem care nu impune administratorului, reprezentantului legal sau delegatului acestora și participantului la fapta ilicită menționat nicio altă sancțiune, nici măcar cu titlu administrativ?
- 3) Noțiunea de faptă ilicită frauduloasă reglementată la articolul 1 din Convenția PIF trebuie interpretată în sensul că include în concept și ipoteza neplății, a plății parțiale sau tardive a taxei pe valoarea adăugată și, în consecință, articolul 2 din convenția sus-menționată impune statului membru să sancționeze cu pedepse privative de libertate neplata, plata parțială sau tardivă a TVA-ului pentru sume mai mari de 50 000 de euro?

În cazul unui răspuns negativ, prevederea articolului 325 TFUE, care obligă statele membre să impună sancțiuni, inclusiv penale, disuasive, proporționale și eficiente, trebuie interpretată în sensul că se opune unui cadru național de reglementare care îi exonerează de răspundere penală și administrativă pe administratorii și pe reprezentanții legali ai persoanelor juridice sau pe delegații acestora pentru funcția respectivă și pe participanții la fapta ilicită pentru neplata, plata parțială sau întârziată a TVA-ului în cazul unor sume echivalente cu de 3 sau de 5 ori pragurile minime stabilite în caz de fraudă, în valoare de 50 000 de euro?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Recurs introdus la 13 noiembrie 2015 de Alain Laurent Brouillard împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 14 septembrie 2015 în cauza T-420/13, Alain Laurent Brouillard/Curtea de
Justiție**

(Cauza C-590/15 P)

(2016/C 048/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Alain Laurent Brouillard (reprezentant: P. Vande Castele, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile recurentului

— Declararea temeiniciei recursului și anularea hotărârii din 14 septembrie 2015 (T-420/13);

- anularea scrisorilor din 5 iunie 2013 prin care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a invitat IDEST Communication SA, pe o parte, să depună oferte în cadrul procedurii negociate de atribuire a contractului privind încheierea de contracte-cadru pentru traducerea unor texte juridice din anumite limbi oficiale ale Uniunii Europene în limba franceză (JO 2013/S 47-075037) și, pe de altă parte, să confirme că reclamantul nu va fi angajat în prestarea de servicii la care se referă contractul

Motivele și principalele argumente

1. În cadrul prestării de servicii de traducere, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a considerat că reclamantul nu putea fi acceptat ca subcontractant al unei societăți invitate să depună oferte pentru motivul că „[...] diploma [pe care o obținuse] la Universitatea din Poitiers (master drept, economie, gestiune, în scop profesional, mențiunea drept privat, specialitatea jurist-lingvist), deși reprezenta o diplomă de nivel master 2, nu corespundea unei pregătiri juridice complete” și că „această apreciere [era] conformă unei practici constante a unității de traducere de limbă franceză, care considera că pregătirea de «jurist-lingvist» propusă de Universitatea din Poitiers (master 2) nu era o pregătire juridică care îndeplinește cerințele vizate la punctul III.2.1 din anunțul de participare”, deoarece se preciza că „modalitate de obținere a diplomei («VAE» validarea experienței dobândite) nu avea relevanță la apreciere [...]”.
2. Reclamantul invocă o încălcare a principiilor generale ale egalității, libertății de stabilire, liberei circulații a lucrătorilor, liberei prestări a serviciilor și a principiului proporționalității, a articolelor 14, 15, 16, 20, 21, 51 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolelor 45, 49, 51, 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a dreptului la educație și instrucție, precum și o eroare de drept și abuzul de putere.
3. Tribunalul săvârșește o eroare de drept reținând inexistența unui „obstacol” în calea drepturilor și libertăților menționate. Eroarea de drept este dovedită cu atât mai mult cu cât reclamantul este titularul unor diplome care prin natura, și prin esența lor, îl califică pentru prestarea de servicii de traducere juridică. Curtea de Justiție a „limitat” cel puțin dreptul reclamantului de a profita de formarea pe care a efectuat-o ca jurist și ca traducător universitar.
4. Tribunalul săvârșește de asemenea o eroare de drept și încalcă dreptul Uniunii prin faptul că a considerat că autoritatea contractantă nu avea obligația de comparare, pentru motivul că Directiva 2005/36 ⁽¹⁾ nu își găsea aplicarea și că, prin urmare, „reclamantul nu putea invoca jurisprudența privind recunoașterea diplomelor pentru a susține că, în esență, Curtea de Justiție ar fi trebuit să ia în considerare celelalte calificări și de experiența pe care o avea”.
5. Tribunalul săvârșește o eroare de drept considerând că autoritatea contractantă a putut în mod justificat să nu ia în considerare diploma de „master în drept” (Bac + 5), eliberată în Franța, și aceasta „ținând seama de diferitele diplome existente în Belgia și în Franța înainte și după reforma din 2004 de armonizare a diplomelor din învățământul superior în Europa”.
6. Încălcarea libertăților fundamentale și a principiilor generale ale dreptului Uniunii, citate anterior, analizate separat sau prin coroborare cu principiul proporționalității, rezultă de asemenea din faptul că excluderea reclamantului a fost decisă fără să se ia în considerare toate diplomele, certificatele și titlurile sale și experiența sa profesională relevantă și fără a compara calificările academice și profesionale pe care le-a demonstrat și cele impuse prin caietul de sarcini.

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 08, p. 3)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la
16 noiembrie 2015 – Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV**

(Cauza C-600/15)

(2016/C 048/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Financiën

Cealaltă parte: Lemnis Lighting BV

Întrebarea preliminară

Pozițiile 8539, 8541, 8543, 8548 și 9405 din NC trebuie interpretate în sensul că produse precum lămpile cu leduri, care sunt alcătuite din diode emițătoare de lumină și din alte componente electrice, precum și dintr-un corp de sticlă și un filet Edison și care, după montarea într-un aparat de iluminat, servesc la producerea de lumină, trebuie clasificate la una dintre aceste poziții? În cazul unui răspuns afirmativ: la care dintre pozițiile menționate trebuie clasificate aceste produse? În cazul unui răspuns negativ: la care altă poziție trebuie realizată clasificarea?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la
18 noiembrie 2015 – Stichting Brein/Ziggo BV și XS4All Internet BV**

(Cauza C-610/15)

(2016/C 048/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Brein

Pârâte: Ziggo BV, XS4All Internet BV

Întrebările preliminare

- 1) Administratorul unei pagini de internet realizează o comunicare publică, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29⁽¹⁾, în situația în care pagina de internet nu conține opere protejate, dar există un sistem [...] prin intermediul căruia se indexează și se clasifică pentru utilizatori metainformații privind opere protejate stocate pe calculatoarele utilizatorilor, astfel încât, în acest mod, utilizatorii să poată identifica și să poată încărca și descărca operele protejate?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29 și articolul 11 din Directiva 2004/48⁽²⁾ permit pronunțarea unui ordin judecătoresc împotriva unui intermediar, în sensul acestor dispoziții, atunci când acest intermediar facilitează acte de contrafacere de către terțe persoane, în modul descris la prima întrebare?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

⁽²⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializirana prokuratura (Bulgaria) la 18 noiembrie 2015 – N. Kolev și alții

(Cauza C-612/15)

(2016/C 048/22)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializirana prokuratura

Părțile din procedura principală

N. Kolev și alții

Întrebările preliminare

1. O lege națională este compatibilă cu obligația statului membru de a prevedea urmărirea penală eficientă a infracțiunilor săvârșite de funcționari vamali, dacă această lege prevede încetarea procesului penal declanșat împotriva funcționarilor vamali, pentru participarea în cadrul unui grup infracțional organizat, în scopul comiterii unor infracțiuni de corupție în legătură cu serviciul (primirea de sume de bani pentru neefectuarea unui control vamal), precum și pentru luarea de mită și tănuirea sumelor de bani care au făcut obiectul luării de mită, fără ca instanța să fi examinat pe fond acuzațiile stabilite, atunci când: a) a expirat termenul de doi ani de la acuzare; b) inculpatul a introdus o cerere de terminare a procedurii de urmărire penală; c) instanța a acordat procurorului un termen de trei luni pentru terminarea procedurii de urmărire penală; d) în acest termen, procurorul a săvârșit „încălări ale unor norme fundamentale de procedură” (*mai precis nu a comunicat în mod regulamentar acuzația, în formă completă, nu a acordat acces la materialele cauzei, iar rechizitoriul conține aspecte contradictorii*); e) instanța a acordat procurorului un nou termen de o lună, pentru a remedia aceste „încălări ale unor norme fundamentale de procedură”; [f] procurorul nu a remediat aceste „încălări ale unor norme fundamentale de procedură” în termenul acordat – iar săvârșirea acestor încălcări în primul termen de trei luni și neremedierea în ultimul termen de o lună sunt imputabile atât procurorului (*care nu a îndepărtat aspectele contradictorii din rechizitoriu și nu a efectuat acte reale în termenele determinante*) cât și apărării (*care a încălcat obligația de a colabora la comunicarea acuzațiilor și de a permite accesul la dosarul de cercetare penală, invocând spitalizarea inculpaților, precum și alte obligații profesionale ale avocaților*); [g] dreptul subiectiv al inculpaților la încetarea procesului penal a luat naștere din cauza neremedierii în termenele acordate a „încălărilor unor norme fundamentale de procedură”?
2. În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, în situația în care există posibilitatea de a remedia în mod efectiv această încălcare în cadrul procesului, ce parte din dispozițiile naționale de mai sus ar trebui să lase neaplicată instanța de trimitere, pentru a garanta aplicarea efectivă a dreptului Uniunii: 2.1. încetarea procesului penal la expirarea termenului de o lună sau 2.2. calificarea viciilor de mai sus drept „încălcare a unor norme fundamentale de procedură” sau 2.3. protecția dreptului subiectiv care a luat naștere potrivit punctului [g]?

2.1. Decizia de a nu aplica o dispoziție națională, care prevede încetarea procesului penal trebuie supusă condiției ca:

A) procurorului să i se dea un termen suplimentar pentru remedierea „încălării unor norme fundamentale de procedură”, care are aceeași durată cu termenul în care, având în vedere obstacolele ivite din cauza apărării, nu a putut să facă acest lucru din motive obiective?

B) în situația A) instanța să constate că aceste obstacole au luat naștere ca urmare a unui „abuz de drept”?

- C) în cazul unui răspuns negativ la întrebarea A), instanța să constate că dreptul național oferă suficiente garanții pentru terminarea procedurii de urmărire penală într-un termen rezonabil?

2.2. Decizia de a nu aplica încadrarea viciilor menționate anterior ca „încălcarea a unor norme fundamentale de procedură”, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile naționale, este compatibilă cu dreptul Uniunii? Mai precis:

- A) Dreptul apărării la informare detaliată cu privire la acuzați, prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2012/13/UE ⁽¹⁾, este garantat suficient:

- 1) atunci când aceste informații sunt oferite după prezentarea efectivă a fondului acuzației în instanță, dar înainte de examinarea judiciară a acestuia, precum și atunci când anterior, înainte de prezentarea fondului acuzației în instanță, apărării i se oferă informații complete privind principalele elemente ale acuzației (se aplică inculpatului Hristov)?
- 2) în cazul unui răspuns pozitiv la întrebarea 2.2.A)-1), atunci când aceste informații se oferă după prezentarea efectivă a fondului acuzației în instanță, dar înainte de examinarea judiciară a acestuia, apărării i se comunică informații parțiale privind principalele elemente ale acuzației anterior, înainte ca fondul acuzației să fi fost prezentat în instanță, iar pentru faptul că aceste informații sunt numai parțiale se invocă obstacole ivite din partea apărării (se aplică inculpaților Kolev și Kostadinov)?
- 3) atunci când aceste informații sunt contradictorii în ceea ce privește formularea concretă a pretinderii de mită (odată se precizează că un alt inculpat a pretins mita în mod explicit și că, atunci când persoana supusă controlului vamal a oferit o sumă de bani prea mică, inculpatul Hristov și-a exprimat nemulțumirea prin rictus, iar apoi se precizează că inculpatul Hristov a solicitat suma de bani care a făcut obiectul mitei în mod literal și concret)?

- B) Dreptul apărării de a i se oferi acces la materialele cauzei „cel târziu la prezentarea fondului acuzației în instanță”, prevăzut la articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2012/13 este garantat suficient în cadrul procedurii principale, atunci când, anterior, apărarea a avut acces la partea principală a dosarului și i s-a oferit posibilitatea de acces la materialele cauzei, dar nu a făcut uz de această posibilitate din cauza unor obstacole (boală, obligații profesionale) și a invocat dispozițiile naționale care prevăd citarea cu cel puțin trei zile înainte, în acest scop? După eliminarea obstacolelor, apărării trebuie să i se ofere în mod obligatoriu o ocazie suplimentară, cu respectarea unui termen de citare de minim trei zile? Este obligatoriu să se verifice dacă obstacolele amintite au existat în mod obiectiv sau dacă acestea reprezintă un abuz de drept?

- C) Condiția legală „cel târziu la prezentarea fondului acuzației în instanță” prevăzută la articolul 6 alineatul (3) și la articolul 7 alineatul (3) din Directiva nr. 2012/13 are aceeași semnificație în aceste două dispoziții? Ce semnificație are această cerință: înainte de prezentarea efectivă a fondului acuzației în instanță sau cel târziu la prezentarea fondului acuzației în instanță sau după prezentarea fondului acuzației în instanță, dar înainte ca instanța să ia măsuri de examinare a fondului acuzației?

- D) Condiția legală de a comunica apărării informațiile privind acuzația și de a acorda acestuia acces la materialele cauzei, astfel încât să se poată garanta „caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare”, potrivit articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatele (2) și (3) din Directiva 2012/13 are aceeași semnificație în ambele dispoziții? Această condiție este îndeplinită:

- 1) atunci când, cu toate că informațiile detaliate cu privire la acuzaare sunt comunicate apărării după prezentarea fondului acuzaării în instanță, acest fapt se întâmplă înainte ca instanța să ia măsuri de examinare a fondului și se acordă un termen suficient pentru pregătirea apărării, iar anterior, apărării i s-au comunicat informații incomplete și parțiale?
 - 2) atunci când, cu toate că apărării i se acordă acces la toate materialele cauzei după prezentarea fondului acuzaării în instanță, acest fapt se întâmplă înainte ca instanța să adopte măsuri de examinare a fondului și se acordă un termen suficient pentru pregătirea apărării, iar anterior, apărării i s-a acordat acces la o mare parte din documentele de procedură?
 - 3) atunci când instanța ia măsuri pentru a garanta apărării că toate declarațiile date de aceasta după luarea la cunoștință a fondului detaliat al acuzaării și a tuturor materialelor cauzei au același efect pe care l-ar fi avut și dacă ar fi fost date în fața procurorului înainte de prezentarea fondului acuzaării în instanță?
- E) „Caracterul echitabil al procedurilor” prevăzut la articolul 6 alineatele (1) și (4), precum și „exercitarea efectivă a dreptului la apărare”, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/13 sunt garantate în cazul în care instanța decide trimiterea în judecată pe baza unui rechizitoriu final, care conține aspecte contradictorii privind formularea pretinderii de mită, însă, cu toate acestea, permite procurorului să remedieze aceste contradicții, iar părților interesate să invoce toate drepturile pe care le-ar avea în situația prezentării unui rechizitoriu care să nu conțină asemenea aspecte contradictorii?
- F) Dreptul de a avea acces la un avocat, consacrat la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/48/UE ⁽²⁾ este garantat suficient atunci când în timpul urmăririi penale, avocatului i s-a acordat posibilitatea de a se prezenta pentru a i se comunica acuzația preliminară și pentru a avea acces complet la toate înscrisurile din dosar, dar acesta nu s-a prezentat din cauza unor obligații profesionale și invocând dispozițiile naționale care prevăd un termen de citare de minim trei zile? Este obligatoriu ca după îndeplinirea acestor obligații să se acorde un nou termen de minim trei zile? Trebuie să se examineze dacă motivul neprezentării este justificat sau dacă există un abuz de drept?
- G) Încălcarea dreptului de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva nr. 2013/48 produce efecte în ceea ce privește posibilitatea persoanelor vizate de a-și exercita „dreptul la apărare în mod practic și eficient”, atunci când după prezentarea fondului acuzaării în instanță, aceasta din urmă acordă acces integral la rechizitoriul final și detaliat, precum și la toate înscrisurile din dosar, iar apoi ia măsuri pentru a garanta avocatului că toate declarațiile pe care le-a dat înainte de luarea la cunoștință a fondului detaliat al acuzaării și a tuturor înscrisurilor din dosar vor produce același efect pe care l-ar fi produs în situația în care ar fi fost date în fața procurorului înainte de prezentarea fondului acuzaării în instanță?
- 2.3. Dreptul subiectiv la încetarea procesului penal, care a luat naștere în favoarea inculpatului (în condițiile prezentate mai sus) este compatibil cu dreptul Uniunii, în pofida faptului că există posibilitatea ca, prin măsuri luate în procedura jurisdicțională, instanța să remedieze integral „încălcarea unor norme fundamentale de procedură” neremediată de procuror, astfel încât în cele din urmă situația juridică a inculpatului să fie identică cu situația în care s-ar fi aflat dacă încălcarea ar fi fost remediată în timp util?
3. Dispozițiile naționale mai favorabile referitoare la dreptul inculpatului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, la dreptul la informare, precum și cele referitoare la dreptul de a avea acces la un avocat pot fi aplicate atunci când, coroborate cu alte împrejurări (procedura descrisă la punctul 1), acestea ar conduce la încetarea procesului penal?

4. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva nr. 2013/48 trebuie interpretat în sensul că instanța națională poate dispune excluderea din proces a unui avocat care a reprezentat doi inculpați, iar unul dintre aceștia a făcut declarații referitoare la fapte care aduc atingere intereselor celuilalt inculpat, care nu a făcut declarații?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, instanța garantează dreptul de a avea acces la un avocat, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din directivă, în situația în care, după ce a admis participarea în cadrul procesului a unui avocat care a reprezentat concomitent doi inculpați cu interese contrare, numește pentru fiecare dintre acești inculpați, alți avocați din oficiu?

⁽¹⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Spania)
la 20 noiembrie 2015 – Ibercaja Banco S.A.U./José Cortés González**

(Cauza C-613/15)

(2016/C 048/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ibercaja Banco S.A.U.

Pârât: José Cortés González

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 ⁽¹⁾ se opun unei norme de drept național, precum articolul 114 din Legea privind contractul de ipotecă, care permite instanței naționale, pentru aprecierea caracterului abuziv al unei clauze prin care se stabilesc dobânzile de întârziere, să verifice doar dacă rata dobânzii convenite este mai mare decât triplul ratei dobânzii legale, și care nu permite să se țină seama de alte împrejurări?
- 2) Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 se opun unei norme de drept național, precum articolul 693 din Codul de procedură civilă spaniol, care permite solicitarea rambursării anticipate a împrumutului în întregime pentru neplata a trei rate lunare, fără să se țină seama de alți factori precum durata sau cuantumul împrumutului sau de orice alte cauze relevante aflate în prezență, și care în plus condiționează posibilitatea de evitare a efectelor respectivei exigibilități anticipate de voința creditorului, cu excepția cazurilor de ipotecă instituită asupra locuinței obișnuite a debitorului?
- 3) A patra dispoziție tranzitorie din Legea nr. 1/2003 încalcă jurisprudența Cofidis ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol.2, p. 273)

⁽²⁾ Hotărârea C-473/00, EU:C: 2002:705

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), succesoare în drepturi a Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Cauza C-620/15)

(2016/C 048/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: A-Rosa Flussschiff GmbH

Intimate: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), succesoare în drepturi a Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Întrebarea preliminară

Efectul atribuit certificatului E 101 eliberat, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și cu articolul 12a punctul 1(a) din Regulamentul nr. 574/72/CEE din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71/CEE din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității ⁽¹⁾, de instituția desemnată de autoritatea statului membru a cărui legislație de securitate socială urmează să rămână aplicabilă situației lucrătorului salariat se impune, pe de o parte, instituțiilor și autorităților statului gazdă și, pe de altă parte, instanțelor aceluiași stat membru, atunci când se constată că condițiile în care se desfășoară activitatea lucrătorului salariat nu intră în mod vădit în domeniul de aplicare material al normelor derogatorii prevăzute la articolul 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74.

⁽²⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 23 noiembrie 2015 – W și alții/Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

(Cauza C-621/15)

(2016/C 048/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: W și alții

Intimate: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 din Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect⁽¹⁾ se opune, în domeniul răspunderii laboratoarelor farmaceutice pentru vaccinurile pe care le produc, unui mijloc de probă potrivit căruia instanța de fond, în exercitarea puterii sale suverane de apreciere, poate considera că elementele de fapt invocate de reclamant constituie prezumții grave, precise și concordante, de natură să dovedească defectul vaccinului și existența unei legături de cauzalitate între acesta și boală, în pofida constatării că cercetarea medicală nu stabilește o legătură între vaccinare și apariția bolii?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 4 din Directiva 85/374, menționată anterior, se opune unui sistem de prezumții potrivit căruia existența unei legături de cauzalitate între defectul atribuit unui vaccin și prejudiciul suferit de persoana prejudiciată ar fi considerată ca fiind stabilită întotdeauna atunci când sunt reunite anumite indicii privind cauzalitatea?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 4 din Directiva 85/374, menționată anterior, trebuie interpretat în sensul că doada, aflată în sarcina persoanei prejudiciate, a existenței unei legături de cauzalitate între defectul atribuit unui vaccin și prejudiciul suferit de aceasta poate fi considerată ca fiind prezentată numai în cazul în care această legătură este stabilită în mod științific?

⁽¹⁾ JO L 210, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 183.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la
23 noiembrie 2015 – UAB Litdana/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos**

(Cauza C-624/15)

(2016/C 048/26)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Litdana

Pârât: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 314 litera (a), articolul 226 punctul (11), articolul 314 litera (d) și articolul 226 punctul (14) din Directiva 2006/112⁽¹⁾ se opun unor norme și/sau practici naționale – întemeiate pe dispozițiile menționate – care împiedică o persoană impozabilă să aplice regimul marjei de profit în materie de TVA pentru motivul că se constată cu ocazia unui control fiscal efectuat de autoritatea fiscală că în facturile cu TVA pentru bunurile livrate au fost furnizate informații/date inexacte referitoare la aplicarea regimul marjei de profit și/sau privind scutirea de TVA, chiar dacă persoana impozabilă nu a cunoscut și nu ar fi putut să cunoască aceasta?

- 2) Articolul 314 din Directiva 2006/112 trebuie să fie înțeles și interpretat în sensul că, deși factura cu TVA precizează că bunurile sunt scutite de TVA [articolul 226 punctul (11) din Directiva 2006/112] și/sau că vânzătorul a aplicat regimul marjei de profit pentru livrarea bunurilor [articolul 226 punctul (14) din Directiva 2006/112], persoana impozabilă dobândește dreptul de a aplica regimul marjei de profit în materie de TVA doar atunci când furnizorul bunurilor aplică efectiv regimul marjei de profit și își îndeplinește în mod corespunzător obligațiile legate de plata TVA-ului (plătește TVA în statul său potrivit regimului marjei de profit)?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Recurs introdus la 1 decembrie 2015 de VSM Geneesmiddelen BV împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2015 în cauza T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/
Comisia Europeană**

(Cauza C-637/15)

(2016/C 048/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: VSM Geneesmiddelen BV (reprezentant: U. Grundmann, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2015 în cauza T-578/14, notificată prin fax la 21 septembrie 2015;
- anularea deciziei președintelui camerei de a nu lua în considerare scrisorile prezentate la 22 și la 24 iulie 2015 cu privire la dosarul din cauza T-578/14, notificată la 21 septembrie 2015;
- constatarea abținerii ilegale a Comisiei de a iniția evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice de către Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 după 1 august 2014 și, în subsidiar, anularea deciziei care se pretinde că figurează în scrisoarea Comisiei din 29 iunie 2014 de a nu iniția evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice de către EFSA, în conformitate cu articolul 13 anterior datei de 1 august 2014,
- obligarea Comisiei să suporte cheltuielile de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (denumit în continuare „regulamentul privind mențiunile de sănătate”), Comisia Europeană avea obligația de a adopta o listă a mențiunilor autorizate privind substanțele utilizate în produse alimentare până la 31 ianuarie 2010. Cu ocazia pregătirii adoptării acestei liste, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „EFSA”) a primit însărcinarea de a evalua mențiunile propuse de statele membre. Totuși, în septembrie 2010, Comisia a anunțat că suspendă și reexaminează procedura de evaluare privind mențiunile referitoare la substanțele botanice, după ce EFSA a încetat să examineze mențiunile. Comisia nu a suspendat decât procedura de evaluare a substanțelor botanice, nu și procedura privind celelalte substanțe chimice similare.

VSM Geneesmiddelen B.V. a solicitat Comisiei Europene, printr-o scrisoare din 23 aprilie 2014, să dispună ca EFSA să reia de îndată evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțele botanice utilizate în alimentație.

VSM Geneesmiddelen B.V. este puternic afectată de prezenta întârziere în legiferare și de incertitudinea din domeniul mențiunilor de sănătate privind substanțele botanice utilizate în produsele alimentare. Un număr de mențiuni de sănătate care au fost prezentate Comisiei Europene vizează substanțele botanice utilizate în gama de produse a VSM Geneesmiddelen B.V. Printre acestea se numără mențiunile privind urzica/ortica (mențiunile 2346, 2498 și 2787), sunătoarea/hypericum perforatum (mențiunile 2272 și 2273), roinița/melissa (mențiunile 3712, 3713, 2087, 2303 și 2848) și hamamelis virginiana (mențiunea 3383). Niciuna dintre aceste mențiuni nu a fost examinată până în prezent de către EFSA și, așadar, nu a fost inclusă pe lista Comisiei în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul privind mențiunile de sănătate.

Comisarul de resort a informat reclamanta, într-o scrisoare din 19 iunie 2014, că i s-au comunicat Comisiei preocupările diferitor state membre și ale altor entități având în vedere tratamentul diferențiat al produselor care conțin aceste substanțe, pe de o parte, în temeiul legislației privind mențiunile de sănătate privind produsele alimentare și, pe de altă parte, al celei privind medicamentele tradiționale pe bază de plante. Comisarul a informat reclamanta în legătură cu faptul că Comisia nu va iniția evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice în acest stadiu. Aceasta are nevoie de o anumită perioadă pentru a determina conduita cea mai eficace necesară.

Răspunsul comisarului nu este acceptabil pentru reclamantă. Pentru acest motiv, avocatul reclamantei în această procedură a adresat altă scrisoare comisarului, la 8 iulie 2014, prin care a stabilit un termen pentru inițierea evaluării mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice de către EFSA, care lua sfârșit la 31 iulie 2014. Nu a fost primit niciun răspuns la această scrisoare.

Reclamanta a formulat recurs la Tribunal, prin care urmărea ca acesta să constate abținerea ilegală a Comisiei de a iniția evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice de către EFSA și, cu titlu subsidiar, anularea deciziei de a nu iniția evaluarea mențiunilor de sănătate privind substanțe botanice de către EFSA. Tribunalul a respins acțiunea în cauza T-578/14 ca inadmisibilă printr-o ordonanță din 16 septembrie 2015. Prin prezentul recurs, recurenta susține că este necesar ca Curtea să anuleze ordonanța sus-menționată a Tribunalului și să adopte decizia vizată prin acțiunea în fața Tribunalului.

Hotărârea atacată prezintă vicii de procedură care afectează negativ interesele recurente și, în plus, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin ordonanța sus-menționată. Tribunalul a apreciat acțiunea ca inadmisibilă întrucât (i) reclamanta nu a respectat termenele stabilite prin legislație, (ii) nu a demonstrat în mod adecvat că are interesul de a iniția procedura, (iii) măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 28 din Regulamentul nr. 1924/2006 sunt suficiente pentru a proteja operatorii din sectorul alimentar și nu ar exista un avantaj definit cu ocazia adoptării unei liste definitive a mențiunilor de sănătate autorizate pentru operatorii din sectorul alimentar și (iv) dispozițiile din regulamentul privind mențiunile de sănătate lasă la aprecierea Comisiei definirea calendarului potrivit căruia lista mențiunilor autorizate trebuie adoptată și întrucât Comisia are o putere de apreciere semnificativă în materie. Aceste constatări ale Tribunalului sunt contrare TFUE, Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și altor acte de drept al Uniunii.

Comisia nu are o putere de apreciere semnificativă în determinarea momentului și a modului în care să acționeze. Se menționează la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006 că Comisia trebuie să consulte EFSA înaintea adoptării oricărei decizii și că trebuia să finalizeze lista până la 31 ianuarie 2010. Comisia nu are nicio putere de apreciere nici pentru a consulta EFSA, nici pentru a adopta lista până la 31 ianuarie 2010. Tribunalul a prezentat o argumentație eronată. Ca urmare a faptului că statele membre trebuie să adopte conținutul directivelor Uniunii Europene în termenul stabilit de directivă și, în consecință, sunt supuse dreptului Uniunii, aceeași considerație se aplică Comisiei Europene, care este la rândul ei obligată prin termenele prevăzute de regulament. Dat fiind că nerespectarea termenelor de către statele membre este considerată o încălcare vădită a dreptului Uniunii Europene, aceeași considerație se aplică nerespectării de Comisie a termenelor prevăzute de Regulamentul privind mențiunile de sănătate.

Tribunalul a susținut în mod eronat că operatorii din industria alimentară, precum recurenta, sunt protejați de măsuri tranzitorii. Articolul 28 alineatul (5) din regulament vizează direct articolul 13 alineatul (3) din regulament, ceea ce înseamnă că măsurile tranzitorii au luat sfârșit la 31 ianuarie 2010. Se poate conveni că acest termen nu poate fi respectat și că măsurile tranzitorii se aplică ulterior datei de 31 ianuarie 2010 pentru câteva luni, însă nerespectarea termenelor stabilite prin lege timp de șase ani nu este conformă obiectivelor regulamentului privind mențiunile de sănătate însuși.

Ca urmare a faptului că recurenta a formulat acțiuni care sunt examinate în prezent de EFSA, ea este afectată direct și, în consecință, este îndreptățită să introducă o acțiune împotriva Comisiei. Argumentele Tribunalului în cauza T-296/12 se aplică în speță.

Recurenta a respectat toate termenele prevăzute la articolele 265 și 263 TFUE. Tribunalul a încălcat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă al recurente, potrivit Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
3 decembrie 2015 – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Cauza C-646/15)

(2016/C 048/28)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibil cu libertatea de stabilire, cu libera circulație a capitalurilor sau cu libera prestare a serviciilor faptul ca un stat membru să adopte și să mențină în vigoare o dispoziție precum cea prevăzută la articolul 80 din Legea din 1992 privind impozitarea plusvalorilor (Taxation of Chargeable Gains Act 1992), potrivit căruia trebuie impozitate plusvalorile latente aferente activelor unui trust (fiducie), în situația în care trustee (fiduciarii) ai respectivului trust încetează, indiferent în ce moment, să aibă reședința sau reședința obișnuită pe teritoriul statului membru în cauză?
- 2) În ipoteza în care un astfel de impozit restrânge exercitarea libertății relevante, un astfel de impozit poate fi justificat în temeiul repartizării echilibrate a competenței de impozitare și este un astfel de impozit proporțional în situația în care legislația nu oferă trustee posibilitatea de a amâna plata impozitului sau de a-l plăti în rate și nici nu ia în considerare eventualele scăderi ulterioare ale valorii activelor trust-ului?
- 3) Este aplicabilă vreuna dintre libertățile fundamentale în cazul în care un stat membru percepe un impozit pe plusvalorile latente aferente creșterii valorii activelor deținute de trust-uri la data la care majoritatea trustee nu își mai au reședința sau reședința obișnuită pe teritoriul statului membru în cauză?

- 4) Restricția privind libertatea generată de impozitarea la retragerea trustee este justificată de nevoia de a asigura o repartizare echilibrată a competenței de impozitare în situația în care exista încă posibilitatea perceperii unui impozit pe plusvalorile realizate, însă numai dacă urmau să se manifeste anumite împrejurări specifice în viitor?
- 5) Caracterul proporțional trebuie determinat în funcție de elementele specifice cauzei? În special, restricția generată de perceperea unui astfel de impozit este proporțională în condițiile în care:
 - (a) legislația nu prevede opțiunea de a amâna plata impozitului sau de a-l achita în rate și nici opțiunea de a se lua în considerare eventuala scădere ulterioară a valorii activelor trust-ului în urma retragerii,
 - (b) însă, în situația particulară a impozitului calculat care face obiectul litigiului, activele au fost vândute înainte ca impozitul să fie datorat, iar valoarea activelor în cauză nu a scăzut în intervalul de timp cuprins între relocarea trust-ului și data vânzării activelor?

Recurs introdus la 3 decembrie 2015 de TV2/Danmark A/S împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark A/S/Comisia Europeană

(Cauza C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Recurentă: TV2/Danmark A/S (reprezentant: O. Koktvedgaard, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Danemarcei, Viasat Broadcasting UK Ltd

Concluziile recurente

1. Anularea hotărârii atacate în măsura în care dă câștig de cauză Comisiei cu privire la concluzia TV2 formulată cu titlu principal; soluționarea fondului cauzei și anularea deciziei contestate în măsura în care declară că măsurile în cauză constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE; în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare.
2. Anularea hotărârii atacate în măsura în care dă câștig de cauză Comisiei cu privire la a doua parte a concluziei TV2 formulate cu titlu subsidiar; soluționarea fondului cauzei și anularea deciziei contestate în măsura în care declară că veniturile obținute din taxa de radiodifuziune care, în perioada 1997-2002, au fost transferate către TV2 și, ulterior, în regiuni, constituie ajutor de stat în favoarea TV2; în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecarea acestui aspect.
3. Anularea hotărârii atacate în măsura în care obligă TV2 să suporte propriile cheltuieli de judecată și trei sferturi din cheltuielile de judecată ale Comisiei; obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de TV2 în procedurile aflate pe rolul Tribunalului și al Curții de Justiție. În cazul trimiterii cauzei Tribunalului spre rejudecare, pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată aferente aspectelor cauzei care au făcut obiectul trimiterii spre rejudecare.

Motivele și principalele argumente

1. TV2 afirmă că partea hotărârii atacate prin care se respinge primul motiv al TV2 și, prin urmare, concluzia TV2 formulată cu titlu principal, este contrară noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, hotărârea fiind așadar afectată de o eroare de drept. În susținerea acestei afirmații, TV2 invocă următoarele argumente principale:
 - refuzul de a admite, în hotărârea atacată, că verificările efectuate de Rigsrevisionen (autoritatea de audit daneză) erau suficiente pentru a îndeplini a patra condiție Altmark se bazează pe o aplicare literală și strictă a cerinței de comparare a costurilor pe care o impune respectiva condiție. Acest raționament este eronat din punct de vedere juridic.
 - contrar constatării Tribunalului în hotărârea atacată, caracterul specific al obligațiilor de serviciu public ale TV2, precum și aplicarea retroactivă a condițiilor Altmark conduc la o situație în care ar fi trebuit să se fi efectuat o aplicație teleologică a acestei cerințe (a se vedea, în special, principiul cuprins în Hotărârea Tribunalului din 12 februarie 2008, BUPA, T-289/03, ECLI:EU:T:2008:29).
 - controalele efectuate de Rigsrevisionen pentru a verifica dacă TV2 era o societate bine gestionată garantau respectarea obiectivului fundamental al celei de a patra condiții Altmark și, prin urmare, în circumstanțele specifice ale cauzei în privința TV2 și în lumina aplicării teleologice a respectivei condiții, erau suficiente pentru a se considera că a patra condiție Altmark este îndeplinită.
2. TV2 afirmă de asemenea că partea hotărârii atacate referitoare la fondul cauzei și prin care se respinge a doua parte concluziei TV2 formulate în subsidiar este afectată de o eroare de drept întrucât este contrară principiilor fundamentale procedurale. În susținerea acestei afirmații, TV2 invocă următoarele argumente principale:
 - în memoriul în apărare, Comisia a arătat că a fost de acord cu TV2 că veniturile obținute din taxa de radiodifuziune pe care TV2 le-a transferat către regiuni în perioada 1997-2002 nu constituiau ajutor de stat în favoarea TV2. Astfel, Tribunalul a statuat *ultra petita*, deoarece s-a pronunțat cu privire la a doua parte a concluziei TV2 formulate în subsidiar, respingând-o. Prin urmare, hotărârea este afectată de o eroare de drept.
 - în plus, Tribunalul s-a pronunțat pe fond, pe baza propriei argumentații. Considerentele Tribunalului, astfel cum sunt prevăzute la punctele 165-174 din hotărârea atacată, nu au fost discutate în niciun moment nici de TV2, nici de Comisie și nu figurează în decizia contestată. Astfel, Tribunalul a depășit limitele puterii sale de control jurisdicțional.
 - în același timp, Tribunalul a încălcat principiul dreptului la un proces echitabil (a se vedea articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), în măsura în care și-a întemeiat hotărârea pe motive și argumente cu privire la care niciuna dintre părți nu s-a pronunțat.
3. În cele din urmă, TV2 afirmă că partea hotărârii atacate referitoare la fondul cauzei și prin care se respinge a doua parte concluziei TV2 formulate în subsidiar (punctele 165-174) este afectată de o eroare de drept deoarece se bazează pe o interpretare vădit greșită a dreptului danez și este contrară noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În susținerea acestei afirmații, TV2 invocă următoarele argumente principale:

- Tribunalul ia în considerare și acordă o importanță decisivă faptului că TV2, în îndeplinirea obligației sale de a distribui programe regionale, a primit respectivelor programe de la regiuni, plata pentru acestea constând în transferul veniturilor obținute din taxa de radiodifuziune. Această concluzie nu se poate deduce din dosarul procedurii aflate pe rolul Tribunalului și este vădit contrară dreptului danez. Prin urmare, criteriul juridic care se poate deduce din cuprinsul punctelor 166, 167 și 171 din hotărârea atacată este îndeplinit în esență.
- La punctele 166 și 167 și în prima teză a punctului 173 din hotărârea atacată, Tribunalul se referă la o situație ipotetică în evaluarea ajutorului de stat. Această situație este de neconceput în practică și nu este relevantă pentru evaluarea ajutorului de stat. Factorul decisiv în cazul TV2 este, de fapt, că aceasta nu a obținut niciun avantaj economic din transferul veniturilor obținute din taxa de radiodifuziune. TV2 avea obligația de drept public de a transfera veniturile obținute din taxa de radiodifuziune către regiuni și și-a îndeplinit efectiv această obligație. Hotărârea Tribunalului este, prin urmare, contrară noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Recurs introdus la 4 decembrie 2015 de Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea extinsă) din 25 septembrie 2015 în cauza T-268/10 RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

(Cauza C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Limba de procedură: engleza

Părți

Recurente: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (reprezentanți: R. Cana, avocat, D. Abrahams, barrister, E. Mullier, avocate)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-268/10 RENV;
- anularea actului atacat;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe asupra acțiunii în anulare a recurentelor;
- obligarea pârâtei din prima instanță la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul este introdus împotriva Hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-268/10 RENV, prin care s-a respins acțiunea recurentelor prin care se urmărea anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) prin care acrilamida este identificată drept substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice, în conformitate cu articolul 59 din regulamentul menționat.

Motivele invocate de recurente pot fi rezumate în următorul mod:

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod eronat noțiunea „intermediar” definită la articolul 3 punctul 15 din Regulamentul nr. 1907/2006
 - a) atunci când a identificat în utilizările finale ale substanței care face obiectul unei sinteze un criteriu de excludere, contrar termenilor clari ai articolului 3 punctul 15;
 - b) atunci când a interpretat definiția termenului „intermediar” în mod contrar scopului dispozițiilor Regulamentului nr. 1907/2006 și
 - c) atunci când nu a apreciat în mod autonom anexa 4 la Ghidul ECHA privind intermediarii și întemeindu-se pe secțiuni nerelevante din aceasta;
2. Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare atunci când nu a analizat argumentul recurentelor întemeiat pe faptul că articolul 2 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul nr. 1907/2006 privește tot titlul VII din același regulament;
3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat în mod eronat Regulamentul nr. 1907/2006 în măsura în care a stabilit că intermediarii nu sunt exceptați din domeniul de aplicare al articolului 59 din acest regulament;
4. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că reclamanta nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin neluarea în considerare a informațiilor vizate în anexa XV la Regulamentul nr. 1907/2006;
5. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul aprecierii proporționalității actului atacat; și
6. Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare atunci când nu a analizat măsurile mai puțin constrângătoare propuse de reclamante.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 60, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 7 decembrie 2015 –
Länsförsäkringar AB/Matek A/S**

(Cauza C-654/15)

(2016/C 048/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Länsförsäkringar AB

Pârâtă: A/S Matek

Întrebările preliminare

Întrebările privesc interpretarea și aplicarea articolului 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară în cazul în care un terț utilizează, fără consimțământ, în comerț, un semn similar cu o marcă comunitară. ⁽¹⁾

Întrebările sunt următoarele:

- 1) Afectează dreptul exclusiv al titularului faptul că, într-o perioadă de cinci ani de la data înregistrării, marca comunitară nu a făcut obiectul unei utilizări serioase de către titular în Uniunea Europeană pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, în ce condiții și în ce mod influențează această situație dreptul exclusiv?

⁽¹⁾ JO 2009, L78, p.1.

Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015 în cauza T-674/11, TV2/Danmark A/S/Comisia Europeană

(Cauza C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky, T. Maxian Rusche și L. Grønfeldt, befuldmægtigede)

Celelalte părți din procedură: TV2/Danmark A/S, Kongeriget Danmark, Viasat Broadcasting UK Ltd

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 septembrie 2015, în cauza T 674/11, TV2/Danmark A/S/Comisia Europeană, în măsura în care anulează a Decizia 2011/839/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark ⁽¹⁾, întrucât prin această decizie se consideră că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 transferate către TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituie ajutoare de stat;
- respingerea pe fond a celei de a treia concluzii a reclamantei din primă instanță formulate cu titlu subsidiar;
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin interpretarea greșită a noțiunii „resurse de stat” prevăzute la articolul 107 alineatul (1) inclusiv a noțiunii „control” și prin omisiunea de a furniza o motivare adecvată.

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele motive:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 210 și 211 prin faptul că nu a recunoscut că resursele TV2 Reklame constituie fonduri de stat, deoarece TV2 Reklame este o societate care aparține statului; Tribunalul a aplicat o interpretare prea restrictivă a jurisprudenței referitoare la noțiunea de fonduri de stat de la societăți care aparțin statului.
- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aplicarea unei interpretări prea restrictive a noțiunii „control” în evaluarea controlului statului asupra resurselor TV2 Reklame. În mod similar, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctul 215 deopotrivă prin interpretarea în mod prea restrictiv a noțiunii „control” în evaluarea controlului statului asupra resurselor Fondului TV2.
- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin interpretarea în mod eronat Hotărârii PreussenElektra, EU:C:2001:160. O astfel de interpretare greșită joacă un rol central în motivarea Tribunalului anularea deciziei atacate.

(¹) JO L 340, p. 1.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air Canada/Comisia

(Cauza T-9/11) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Air Canada (Québec, Canada) (reprezentanți: S. Kim, H. Bignall, J. Pheasant și T. Capel, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë și N. von Lingen, ulterior J. Bourke și S. Noë și în cele din urmă A. Dawes și H. Leupold, agenți, asistați de G. Peretz, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, de reducere a amenzii aplicate acesteia

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Air Canada.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Air Canada.

⁽¹⁾ JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Comisia**(Cauza T-28/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Țările de Jos) (reprezentant: M. Smeets, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë, N. von Lingen și C. Giolito, ulterior S. Noë, C. Giolito și A. Dawes, agenți, asistați de B. Doherty, barrister)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate acesteia

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij.

⁽¹⁾ JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Japan Airlines/Comisia**(Cauza T-36/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Japan Airlines Co. Ltd, fostă Japan Airlines International Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: J.-F. Bellis, K. Van Hove, avocați, și R. Burton, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. von Lingen și S. Noë, ulterior S. Noë și J. Bourke și în cele din urmă A. Dawes, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei și Japan Airlines Corp.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Japan Airlines Co. Ltd și Japan Airlines Corp.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Japan Airlines Co. Ltd.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Cathay Pacific Airways/Comisia**(Cauza T-38/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cathay Pacific Airways Ltd (Queensway, Hong Kong, China) (reprezentanți: inițial D. Vaughan, QC, R. Kreisberger, barrister, B. Bär-Bouyssière, avocat, și M. Rees, solicitor, ulterior D. Vaughan, R. Kreisberger și M. Rees)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë, N. von Lingen și J. Bourke, ulterior A. Dawes, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate acesteia

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 2, 3 și 5 din Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Cathay Pacific Airways Ltd.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Cathay Pacific Airways.

⁽¹⁾ JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Cargolux Airlines/Comisia**(Cauza T-39/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (reprezentanți: inițial J. Joshua, barrister, și G. Goeteyn, solicitor, ulterior G. Goeteyn, T. Soames, solicitor, C. Rawnsley, barrister, și E. Aliende Rodríguez, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. Khan, S. Noë și N. von Lingen, agenți, asistați inițial de O. Jones, ulterior de S. Love, barristers, ulterior de N. Khan și de A. Dawes, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate acesteia

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1-5 din Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Cargolux Airlines International SA.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Cargolux Airlines International.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Latam Airlines Group și Lan Cargo/Comisia**(Cauza T-40/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Latam Airlines Group SA, fostă Lan Airlines SA (Santiago, Chile) și Lan Cargo SA (Santiago) (reprezentanți: B. Hartnett, barrister, și O. Geiss, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë, N. von Lingen și G. Koleva, ulterior G. Koleva și A. Dawes, agenți, asistați de G. Peretz, barrister)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón și M. Simm, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care le privește pe reclamante și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate acestora

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Latam Airlines Group SA, fostă Lan Airlines SA, și Lan Cargo SA.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Latam Airlines Group și Lan Cargo.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo/Comisia**(Cauza T-43/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Singapore Airlines Ltd (Singapore, Singapore) și Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentanți: inițial J. Kallaugher, J. Poitras, solicitors, J. Ruiz Calzado și É. Barbier de La Serre, avocați, ulterior J. Kallaugher, J. Poitras și J. Ruiz Calzado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë, N. von Lingen și J. Bourke, ulterior S. Noë, N. von Lingen și A. Dawes și în cele din urmă M. Dawes, agenți, asistați de C. Brown, barrister)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón și M. Simm, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care le privește pe reclamante, și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate acestora

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Singapore Airlines Ltd și Singapore Airlines Cargo Pte Ltd.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo Pte.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 19.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Deutsche Lufthansa și alții/Comisia**(Cauza T-46/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania); Lufthansa Cargo AG (Frankfurt pe Main, Germania) și Swiss International Air Lines AG (Basel, Elveția) (reprezentanți: inițial S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou și A. Israel, ulterior S. Völcker și J. Orogolas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. Kellerbauer, S. Noë și N. von Lingen, ulterior S. Noë și A. Dawes, agenți, asistați de J. Anderson, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolele 1-4 din Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privesc Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG și Swiss International Air Lines AG.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Deutsche Lufthansa, Lufthansa Cargo și Swiss International Air Lines.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – British Airways/Comisia**(Cauza T-48/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Airways (Harmondsworth, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barrister, și B. Louveaux, solicitor, ulterior R. O'Donoghue, B. Louveaux și J. Turner, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. Khan, S. Noë și N. von Lingen, agenți, asistați inițial de B. Doherty, ulterior de A. Bates, barristers, ulterior de N. Khan și de A. Dawes, agenți, asistați de A. Bates)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care, în aceasta, Comisia Europeană, pe de o parte, a considerat că British Airways plc, în primul rând, a participat la refuzul plății unor comisioane, în al doilea rând, a săvârșit o încălcare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian între 22 ianuarie 2001 și 1 octombrie 2001 și, în al treilea rând, a participat la încălcări ale acestor dispoziții pentru servicii de transport de mărfuri efectuate din Hong Kong (China), din Japonia, din India, din Tailanda, din Singapore, din Coreea de Sud și din Brazilia și, pe de altă parte, i-a impus o amendă.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de British Airways.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – SAS Cargo Group și alții/Comisia**(Cauza T-56/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danemarca), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Suedia) și SAS AB (Stockholm) (reprezenți: inițial M. Kofmann, B. Creve, avocați, I. Forrester, QC, J. Killick și G. Forwood, barristers, ulterior M. Kofmann, B. Creve, J. Killick și G. Forwood)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezenți: inițial N. von Lingen, V. Bottka și S. Noë, ulterior V. Bottka și A. Dawes, agenți, asistați de B. Doherty, barrister)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezenți: F. Florindo Gijón și M. Simm, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden și SAS AB.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de SAS Cargo Group, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden și SAS.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 19.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air France-KLM/Comisia**(Cauza T-62/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor și serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea unor suprataxe de carburant și a unor suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 al Acordului privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Air France-KLM (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Giolito, S. Noë și N. von Lingen, agenți, asistați de B. Lebrun, avocat, ulterior C. Giolito și A. Dawes, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón, M. Simm și M. Balta, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, anularea articolului 5 literele (b) și (d) din această decizie, în măsura în care aplică o amendă acestuia din urmă, sau reducerea amenzii

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care privește Air France-KLM.
- 2) Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Air France-KLM.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 26.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Air France/Comisia(Cauza T-63/11) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a transportului aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri (impunerea unor suprataxe pentru combustibil și a unor suprataxe pentru siguranță, refuzul de plată a unui comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul între Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Air France SA (Roissy-en-France, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Giolito, S. Noë și N. von Lingen, agenți, asistați de B. Lebrun, avocat, ulterior C. Giolito și A. Dawes, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón, M. Simm și M. Balta, agenți)

Obiectul

Cerere care vizează cu titlu principal anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri), în ceea ce o privește pe reclamantă și cu titlu subsidiar anularea articolului 5 litera (b) din această decizie, întrucât îi aplică acesteia din urmă o amendă, sau reducerea amenzii

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri), în ceea ce privește Société Air France SA.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Société Air France SA.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 26.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Martinair Holland/Comisia**(Cauza T-67/11) ⁽¹⁾**

[„Concurență — Înțelegeri — Piața serviciilor de transport aerian de mărfuri — Acorduri și practici concertate cu privire la mai multe elemente ale prețurilor serviciilor de transport aerian de mărfuri (introducerea suprataxelor de carburant și a suprataxelor de securitate, refuzul de a plăti un comision pe suprataxe) — Articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitate și Elveția privind transportul aerian — Obligația de motivare”]

(2016/C 048/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Țările de Jos) (reprezentant: R. Wesseling, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë, N. von Lingen și C. Giolito, ulterior S. Noë, C. Giolito și A. Dawes, agenți, asistați de B. Doherty, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri), în măsura în care o vizează pe reclamantă, sau, cel puțin, anularea articolului 5 litera (b) din această decizie, în măsura în care se aplică reclamantei o amendă, sau reducerea acesteia

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri) în măsura în care vizează Martinair Holland NV.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Martinair Holland.

⁽¹⁾ JO C 95, 26.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2015 – Einhell Germany și alții/Comisia**(Cauza T-73/12) ⁽¹⁾**

[„Dumping — Importurile de anumite compresoare originare din China — Refuz parțial al rambursării taxelor antidumping achitate — Stabilirea prețului de export — Deducerea taxelor antidumping — Modificarea efectelor în timp ale unei anulări”]

(2016/C 048/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Einhell Germany AG (Landau an der Isar, Germania), Hans Einhell Nederlands BV (Breda, Țările de Jos), Einhell France SAS (Villepinte, Franța), Hans Einhell Österreich GmbH (Viena, Austria) (reprezentanți: R. MacLean, solicitor și A. Bochon, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziilor K(2011) 8831 final, C(2011) 8825 final, C(2011) 8828 final și K(2011) 8810 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză și, în ipoteza în care Tribunalul anulează aceste decizii, menținerea în vigoare a efectelor respectivelor decizii până la adoptarea de către Comisie a măsurilor necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului care urmează să fie pronunțată

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 din Deciziile K(2011) 8831 final, C(2011) 8825 final, C(2011) 8828 final și K(2011) 8810 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care nu acordă Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS și Hans Einhell Österreich GmbH o rambursare a taxelor antidumping achitate fără a fi datorate peste cuantumul care sunt menționate în acest articol.
- 2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 109, 14.4.2012.

Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2015 – Nu Air Polska/Comisia

(Cauza T-75/12) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de anumite compresoare originare din China — Refuz parțial de rambursare a taxelor antidumping achitate — Stabilirea prețului de export — Deducerea taxelor antidumping — Modificarea efectelor în timp ale unei anulări”)

(2016/C 048/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: R. MacLean, solicitor, și A. Bochon, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziilor K (2011) 8826 final, C (2011) 8803 final și K (2011) 8801 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză și, în ipoteza în care Tribunalul anulează aceste decizii, menținerea în vigoare a efectelor respectivelor decizii până la adoptarea de către Comisie a măsurilor necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului care urmează să fie pronunțată

Dispozitivul

- 1) *Anulează articolul 1 din Deciziile K (2011) 8826 final, C (2011) 8803 final și K (2011) 8801 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care nu acordă Nu Air Polska sp. z o.o. o rambursare a taxelor antidumping achitate fără a fi datorate peste cuantumul care sunt menționate în acest articol.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – VTZ și alții/Consiliul

(Cauza T-108/13) (¹)

(„Dumping — Importul de anumite tuburi și țevi obținute fără sudură din fier sau din oțel, originare din Rusia — Taxe antidumping definitive — Produs vizat”)

(2016/C 048/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusia), Taganrogs kij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusia), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk Uralsky (Rusia), Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusia) (reprezentanți: J. F. Bellis, F. Di Gianni și G. Coppo, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch, avocat și B. Byrne, solicitor, ulterior de B.. Byrne și în final de E. McGovern, barrister)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J. F. Brakeland, B. R. Killmann și A. Stobiecka Kuik, agenți), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava Kunčice, Republica Cehă), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Germania), Dalmine SpA (Dalmine, Italia), Productos Tubulares, SA (Valle de Trápaga, Spania), Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Germania), ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, România), Silcotub SA (Zalău, România), Tubos Reunidos Industrial, SL (Amurrio, Spania), V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Germania), V & M France (Boulogne-Billancourt, Franța), Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye Aymeries, Franța) și voestalpine Tubular GmbH & Co. KG (Kindberg (Austria) (reprezentanți: S. Gubel, avocat și B. O'Connor, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1269/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 585/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare, printre altele, din Rusia, ca urmare a unei reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 357, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea în întregime.
- 2) Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrogskiy metallurgiĭeskij zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskiy trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) și Severskiy trubnyj zavod OAO (STZ OAO) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Benteler Steel/Tube GmbH, Dalmine SpA, Productos Tubulares, SA, Rohrwerk Maxhütte GmbH, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Silcotub SA, Tubos Reunidos Industrial, SL, V & M Deutschland GmbH, V & M France, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France și voestalpine Tubular GmbH & Co. KG.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Grecia/Comisia

(Cauza T-241/13) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Carne de vită și mânzat — Carne de oaie și de capră — Tutun — Articolul 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004”]

(2016/C 048/49)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias, S. Papaioannou și A. Vasilopoulou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marcoulli și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/123/UE a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 67, p. 20), în măsura în care aceasta exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2013/123/UE de punere în aplicare a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă în sectorul tutunului pentru anul de cerere 2006.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană și Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

**Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Perfetti Van Melle/OAPI (DAISY și MARGARITAS)
(Cauzele conexe T-381/13 și T-382/13) (¹)**

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare verbale DAISY și MARGARITAS — Motive absolute de refuz — Refuz parțial al înregistrării — Lipsa caracterului descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italia) (reprezentant: P. Testa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva a două decizii ale Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 aprilie 2013 (cauzele R 427/2012-1 și, respectiv, R 430/2012-1) privind cereri de înregistrare a semnului verbal DAISY și, respectiv, a semnului verbal MARGARITAS ca mărci comunitare

Dispozitivul

- 1) Anulează cele două decizii ale Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 aprilie 2013 (cauzele R 427/2012-1 și, respectiv, R 430/2012-1) în măsura în care prin acestea au fost respinse cererile de înregistrare a semnului verbal DAISY și, respectiv, a semnului verbal MARGARITAS ca mărci comunitare pentru următoarele produse: „produse de cofetărie, de patiserie, bomboane, bomboane moi, caramele, caramel, gumă de mestecat, gelatină (pentru cofetărie), lemn dulce, acadele, toffee, prăjituri, zahăr, ciocolată, cacao”.
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/OAPI – Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE)

(Cauza T-491/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TRIDENT PURE — Mărcile comunitare, naționale, internațională și Benelux figurative și verbale anterioare PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH și mentos PURE WHITE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Țările de Jos) (reprezentanți: P. Perani, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Statele Unite) (reprezentant: M. Haak, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 9 iulie 2013 (cauza R 06/2012-4) privind o procedură de opoziție între Perfetti Van Melle Benelux BV și Kraft Foods Global Brands LLC

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Perfetti Van Melle Benelux BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Chart/SEAE

(Cauza T-138/14) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală — Agent local afectat în cadrul delegației Uniunii în Egipt — Încetarea contractului — Omiterea delegației de a furniza organismului egiptean de securitate socială certificatul de terminare a serviciului al agentului și de a regulariza ulterior situația acestuia din urmă în această privință — Prescripție — Prejudiciu continuu — Inadmisibilitate parțială — Principiul buneii administrări — Termen rezonabil — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Prejudiciu cert — Legătură de cauzalitate”]

(2016/C 048/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Randa Chart (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Service européen pour l'action extérieure (SEAE) (reprezentanți: S. Marquardt și M. Silva, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubire prin care se urmărește repararea prejudiciului pretins a fi suferit de reclamantă ca urmare a faptului că delegația Uniunii Europene din Cairo (Egipt) nu a furnizat, după demisia acesteia, organismului egiptean de securitate socială certificatul său de terminare a serviciului și nu a regularizat ulterior situația sa în această privință.

Dispozitivul

- 1) *Obligă Service européen pour l'action extérieure (SEAE) la plata unei despăgubiri de 25 000 de euro doamnei Randa Chart.*
- 2) *Respinge acțiunea în rest.*
- 3) *Doamna Chart suportă două zecimi din propriile cheltuieli de judecată și două zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de SEAE.*
- 4) *SEAE suportă opt zecimi din propriile cheltuieli de judecată și opt zecimi din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Chart.*

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – CareAbout/OAPI – Florido Rodríguez (Kerashot)

(Cauza T-356/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Kerashot — Marcă națională figurativă anterioară K KERASOL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare de către camera de recurs”]

(2016/C 048/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentați: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier și A. Kramer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: José Luis Florido Rodríguez (Sevilla, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 martie 2014 (cauza R 1569/2013-4), privind o procedură de opoziție între domnul José Luis Florido Rodríguez și CareAbout GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Obligă CareAbout GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Suedia/Comisia

(Cauza T-521/14) ⁽¹⁾

[„Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Produse biocide — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Precizarea criteriilor științifice pentru determinarea proprietăților care afectează sistemul endocrin — Neadoptarea de către Comisia a actelor delegate — Obligația de a acționa”]

(2016/C 048/54)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamant: Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, K. Sparrman și L. Swedenborg, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Kukovec, agent, asistat de M. Johansson, avocat)

Interveniente în susținerea reclamantului: Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. Thorning și N. Lyshøj, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și S. Ghiandoni, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: inițial M. Bulterman și M. Noort, ulterior M. Bulterman și C. Schillemans, agenți), Republica Finlanda (reprezentant: H. Leppo, agent), Parlamentul European (reprezentanți: A. Neergaard și P. Schonard, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și A. Norberg, agenți)

Obiectul

Cerere de constatare a faptului că Comisia s-a abținut în mod nelegal de la adoptarea unor acte delegate referitoare la criteriile științifice pentru determinarea proprietăților care afectează sistemul endocrin

Dispozitivul

- 1) Prin abținerea de la adoptarea unor acte delegate care precizează criteriile științifice pentru determinarea proprietăților care afectează sistemul endocrin, Comisia Europeană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide.

- 2) *Obligă Comisia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Regatul Suediei.*
- 3) *Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 431, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – Shoe Branding Europe/OAPI (Benzi paralele pe mânecile unei cămăși)

(Cauza T-63/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând în două benzi paralele pe mânecile lungi ale unei cămăși — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (reprezentant: J. Løje, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial P. Geroulakos, ulterior D. Gája, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 3 decembrie 2014 (cauza R 2560/2013-5) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn constând în două benzi paralele pe mânecile unei cămăși

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă Shoe Branding Europe BVBA la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 2015 – Shoe Branding Europe/OAPI (Benzi paralele pe un pantalon)

(Cauza T-64/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând în două benzi paralele pe un pantalon — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (reprezentant: J. Løje, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial P. Geroulakos, ulterior D. Gája, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 3 decembrie 2014 (cauza R 2563/2013-5) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn constând în două benzi paralele pe un pantalon

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Shoe Branding Europe BVBA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2015 – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/OAPI – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Cauza T-128/15) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale RED RIDING HOOD — Mărci națională și internațională verbale anterioare ROTKÄPPCHEN — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Freyburg, Germania) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: J. Lewis și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Spania) (reprezentant: E. Valentín Prades, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 ianuarie 2015 (cauza R 1012/2014-4), privind o procedură de opoziție între Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH și domnul Alberto Ruiz Moncayo

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Rotkäppchen-Mumm Sektellereien GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 171, 26.5.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 decembrie 2015 – POA/Comisia

(Cauza T-584/15 R)

(„Măsuri provizorii — Publicarea unei cereri de înregistrare a unei denumiri de origine protejată — «Halloumi» sau «Hellim» — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2016/C 048/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Cipru) (reprezentanți: A. Lewis și J. Guillem Carrau, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și J. Guillem Carrau, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării actului Comisiei din 28 iulie 2015 intitulat „Publicarea unei cereri în aplicarea articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare”(JO C 246, p. 9)

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
- 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Ordonanța președintelui Tribunalului din 4 decembrie 2015 – E-Control/ACER

(Cauza T-671/15 R)

(„Măsuri provizorii — Aviz privind compatibilitatea deciziilor autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacităților de transport transfrontalier de energie electrică — Cerere de suspendare a executării — Neîndeplinirea condițiilor de formă — Inadmisibilitate”)

(2016/C 048/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Viena, Austria) (reprezentant: F. Schuhmacher, avocat)

Pârâtă: Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării avizului nr. 09/2015 din 23 septembrie 2015 al Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei privind compatibilitatea deciziilor autorităților naționale de reglementare de aprobare a metodelor de alocare a capacităților de transport transfrontalier în Europa centrală și de est cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO 2009, L 211, p. 15) și cu Liniile directe privind gestionarea și alocarea capacității de transfer disponibile a interconexiunilor dintre sistemele naționale, cuprinse în anexa I la acesta

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se judecă odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 23 octombrie 2015 – Frank/Comisia

(Cauza T-603/15)

(2016/C 048/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Regine Frank (Bonn, Germania) (reprezentant: W. Trautner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei, comunicată prin scrisoarea din 5 iunie 2015, de a nu evalua pozitiv, la nivelul 1, cererea reclamantei nr. 680151 – QUASIMODO și de a nu permite acesteia accesul la examenul pentru nivelul 2;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere introductivă, reclamanta contestă decizia implicită de refuz a Comisiei privind reclamația administrativă formulată împotriva Deciziei ERCEA din 5 iunie 2015 de a nu evalua pozitiv cererea reclamantei nr. 680151 – QUASIMODO în cadrul cererii de propuneri și activități conexe în cadrul programului de lucru 2015 al Consiliului European pentru Cercetare din programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – „Horizon 2020” și de a nu permite admiterea acesteia la examenul pentru nivelul 2

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului transparenței

Reclamanta susține că modul de a acționa al ERCEA încalcă în mai multe privințe principiul transparenței. Elementele de apreciere nu figurează în „Guidelines for Applicants” și nici nu au fost expuse în mod coerent în decizia din 5 iunie 2015.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității

Reclamanta susține în plus că Comisia, prin aprecierile sale nediferențiate și prin atacurile sale împotriva reputației științifice a reclamantei, a încălcat de asemenea principiul egalității.

Ațiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Psara/Parlamentul

(Cauza T-639/15)

(2016/C 048/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Maria Psara (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8602 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Kristan/Parlamentul

(Cauza T-640/15)

(2016/C 048/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8656 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Malle/Parlamentul

(Cauza T-641/15)

(2016/C 048/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tanja Malle (Viena, Austria) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8324 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Cieśla/Parlamentul

(Cauza T-642/15)

(2016/C 048/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Wojciech Cieśla (Varșovia, Polonia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8463 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Dahllöf/Parlamentul

(Cauza T-643/15)

(2016/C 048/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Staffan Dahllöf (Kastrup, Danemarca) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8678 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Reuter/Parlamentul

(Cauza T-644/15)

(2016/C 048/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Delphine Reuter (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8627 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlamentul

(Cauza T-645/15)

(2016/C 048/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8682 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (²), întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Karanikas/Parlamentul

(Cauza T-646/15)

(2016/C 048/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Harry Karanikas (Chalandrion, Grecia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8594 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

A acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Boros/Parlamentul

(Cauza T-647/15)

(2016/C 048/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Crina Boros (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8554 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

**Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/
Parlamentul**

(Cauza T-648/15)

(2016/C 048/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letonia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8361 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (²), întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Toth/Parlamentul

(Cauza T-649/15)

(2016/C 048/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Balazs Toth (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8490 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

A acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Knus-Galán/Parlamentul

(Cauza T-650/15)

(2016/C 048/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Minna Knus-Galán (Helsinki, Finlanda) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8551 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 –Tchobanov/Parlamentul

(Cauza T-651/15)

(2016/C 048/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Atanas Tchobanov (Le Plessis Robinson, Franța) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8659 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Mulvad/Parlamentul

(Cauza T-653/15)

(2016/C 048/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Nils Mulvad (Risskov, Danemarca) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8732 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlamentul

(Cauza T-654/15)

(2016/C 048/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8681 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (²), întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – van der Parre/Parlamentul

(Cauza T-655/15)

(2016/C 048/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Hugo van der Parre (Huizen, Țările de Jos) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8334 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baggi/Parlamentul

(Cauza T-656/15)

(2016/C 048/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Guia Baggi (Florența, Italia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8552 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Boros/Parlamentul

(Cauza T-657/15)

(2016/C 048/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Crina Boros (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8553 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – García Rey/Parlamentul

(Cauza T-658/15)

(2016/C 048/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Marcos García Rey (Madrid, Spania) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8661 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Hunter/Parlamentul

(Cauza T-659/15)

(2016/C 048/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mark Lee Hunter (Paris, Franța) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8684 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Ațiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Clerix/Parlamentul

(Cauza T-660/15)

(2016/C 048/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kristof Clerix (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8327 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Araujo/Parlamentul

(Cauza T-661/15)

(2016/C 048/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Rui Araujo (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8663 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Delić/Parlamentul

(Cauza T-662/15)

(2016/C 048/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Anuška Delić (Ljubljana, Slovenia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8344 C a Parlamentului European din 14 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

- Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

- Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
- Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
- Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
- Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/ Parlamentul

(Cauza T-663/15)

(2016/C 048/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letonia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8360 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (²), întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Borg/Parlamentul

(Cauza T-664/15)

(2016/C 048/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Jacob Borg (St. Julian's, Malta) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8486 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantului.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/ Parlamentul

(Cauza T-665/15)

(2016/C 048/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letonia) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8305 C a Parlamentului European din 15 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (²), întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2015 – Bačelić/Parlamentul

(Cauza T-666/15)

(2016/C 048/87)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Matilda Bačelić (Zagreb, Croația) (reprezentant: N. Pirc Musar, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei A(2015)8672 C a Parlamentului European din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamantă pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, întrucât datele cu caracter personal solicitate nu sunt protejate potrivit legislației Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât accesul la informațiile solicitate a fost refuzat în pofida îndeplinirii condițiilor necesare pentru divulgare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației generale, potrivit articolelor 2 și 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, de efectuare a unei examinări pentru fiecare document în parte.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât refuzul de acordare a unui acces parțial la documentele solicitate nu a fost justificat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, astfel cum impun articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât Parlamentul nu a analizat toate argumentele reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA

(Cauza T-669/15)

(2016/C 048/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Germania), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Germania), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Germania), Diversy Europe Operations BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchar, avocați, și P. Sellar, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Declararea acțiunii ca admisibilă și fondată
- anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice cu privire la includerea societății BASF pe lista substanțelor active și a furnizorilor prevăzută la articolul 95 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 ⁽¹⁾ și
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele susțin că, permițând includerea unei societăți pe lista prevăzută la articolul 95 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 cu privire la o anumită substanță, ECHA a încălcat reglementarea. Încălcările acestea în această privință se întemeiază pe trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea regulilor privind cerința ca o societate să depună un dosar complet potrivit articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe tratamentul diferențiat de către ECHA al unor societăți care se aflau în aceeași situație.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neasigurarea de către ECHA, contrar cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 528/2012, a unor condiții de concurență egale între societățile care au participat la programul de control al substanței în cauză și cele care au adoptat un comportament parazitar.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2015 – Freistaat Bayern/Comisia

(Cauza T-683/15)

(2016/C 048/89)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Freistaat Bayern (reprezentanți: U. Soltész și H. Weiß, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din decizia atacată în măsura în care se constată că Germania a acordat întreprinderilor din sectorul lactatelor din landul Bavaria un ajutor de stat, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE, pentru testele de calitate a laptelui efectuate de landul Bavaria, care este incompatibil cu piața internă începând cu data de 1 ianuarie 2007;
- anularea articolelor 2-4 din decizia atacată în măsura în care obligă întreprinderilor din sectorul lactatelor din landul Bavaria să restituie ajutorul majorat cu dobânzi;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C 2015/6295 final a Comisiei din 18 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] acordat de Germania pentru testele de calitate a laptelui în cadrul Legii privind laptele și materiile grase.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE, precum și a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾.

- În cadrul primului motiv, reclamanta susține că pretinsul ajutor acordat din resursele bugetului general al landului nu a făcut obiectul unei decizii de deschidere a procedurii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- Reclamanta susține că lăptăriile nu au primit un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru finanțarea testelor de calitate a laptelui întrucât nu le-a fost acordat un avantaj selectiv.
3. Al treilea motiv (subsidiar), întemeiat pe inexistența unei încălcări a obligației de notificare.
- Reclamanta susține că măsurile trebuie considerate „ajutor existent”. Restituirea încalcă așadar articolul 108 alineatele (1) și (3) TFUE, precum și articolul 14 din Regulamentul (UE) 2015/1589.
4. Al patrulea motiv (subsidiar), întemeiat pe faptul că s-a refuzat în mod greșit ca ajutorul să fie considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) TFUE.
5. Al cincilea motiv (subsidiar) întemeiat pe faptul că obligația de restituire a ajutorului încalcă principiul încrederii legitime.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, p. 9).

**Ațiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Cauza T-686/15)

(2016/C 048/90)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă comunitară figurativă în roșu și alb care cuprinde elementul verbal „Cremcaffé by Julius Meinl” – marca comunitară figurativă nr. 11 406 915

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015 în cauza R 2517/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- aprecierea utilizării mărcii comunitare 2 423 705 din clasa 30 ca fiind dovedită și a cererii de înregistrare a unei mărci nr. 11 406 915 drept incompatibilă cu marca comunitară nr. 2 423 705;
- obligarea OAPI și a posibililor co-pârâți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- interpretarea eronată a articolului 15 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

**Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Cauza T-687/15)

(2016/C 048/91)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă comunitară figurativă în roșu și alb care cuprinde elementul verbal „Cremcaffé by Julius Meinl” – marca comunitară figurativă nr. 11 406 816

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015 în cauza R 2757/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

- aprecierea utilizării mărcii comunitare 2 423 705 din clasa 30 ca fiind dovedită și a cererii de înregistrare a unei mărci nr. 11 406 816 drept incompatibilă cu marca comunitară nr. 2 423 705;
- obligarea OAPI și a posivilor co-pârâți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- interpretarea eronată a articolului 15 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Ațiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Cauza T-689/15)

(2016/C 048/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă comunitară figurativă în roșu și alb care cuprinde elementul verbal „Cremcaffé by Julius Meinl” – marca comunitară figurativă nr. 11 406 899

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 28 septembrie 2015 în cauza R 2491/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- aprecierea utilizării mărcii comunitare 2 423 705 din clasa 30 ca fiind dovedită și a cererii de înregistrare a unei mărci nr. 11 406 899 drept incompatibilă cu marca comunitară nr. 2 423 705;
- obligarea OAPI și a posivilor co-pârâți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- interpretarea eronată a articolului 15 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Ațiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI (Cremcaffé)**(Cauza T-690/15)**

(2016/C 048/93)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă în culorile roșu și alb care cuprinde elementul verbal „Cremcaffé” – marca comunitară nr. 11 407 021

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015 în cauza R 2586/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- considerarea faptului că utilizarea mărcii comunitare nr. 2 423 705 este dovedită pentru clasa 30 și că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 407 021 este incompatibilă cu marca comunitară nr. 2 423 705;
- obligarea OAPI și a eventualilor copârâți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Interpretarea eronată a articolului 15 alineatul (1) și alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.
-

**Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2015 – Marcas Costa Brava/OAPI – Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Cauza T-691/15)

(2016/C 048/94)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spania) (reprezentanți: E. Manresa Medina și J. Manresa Medina, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marcă comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „Cremcaffé by Julius Meinl” – marca comunitară figurativă nr. 11 406 782

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 septembrie 2015 în cauza R 2756/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- aprecierea utilizării mărcii comunitare 2 423 705 din clasa 30 ca fiind dovedită și a cererii de înregistrare a unei mărci nr. 11 406 782 drept incompatibilă cu marca comunitară nr. 2 423 705;
- obligarea OAPI și a posibilor co-pârâți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- interpretarea eronată a articolului 15 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2015 – Groupe Go Sport/OAPI – Design Go (GO SPORT)

(Cauza T-703/15)

(2016/C 048/95)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Groupe Go Sport (Sassenage, Franța) (reprezentanți: G. Arbant și E. Henry-Mayer, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Design Go Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „GO SPORT” – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5 144 811

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 septembrie 2015 în cauza R 569/2015-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea admisibilității căii de atac R 569/2015-2;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2015 – Aer Lingus/Comisia

(Cauza T-101/13) ⁽¹⁾

(2016/C 048/96)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI

(Cauza F-45/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2009 — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Refuzul promovării — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 048/97)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și T. Gilliams, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru anul 2009 în măsura în care nu i se atribuie nota A sau B+ și nu este propus pentru promovare la funcția D

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia comitetului pentru recursuri al Băncii Europene de Investiții din 22 septembrie 2010.
- 2) Nu este necesară pronunțarea cu privire la concluziile în anularea raportului de evaluare privind anul 2009, a deciziei din 25 martie 2010 de refuz al promovării și a „tuturor actelor conexe, subsecvente și prealabile”.
- 3) Respinge în rest cererea.
- 4) Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.

⁽¹⁾ JO C 186, 25.06.2011, p. 35.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI

(Cauza F-37/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu da curs plângerii — Anulare — Acțiune în despăgubire)

(2016/C 048/98)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și T. Gilliams, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a scrisorii președintelui BEI prin care acesta a respins, în urma avizului comitetului „Dignity at work”, plângerea pentru hărțuire morală introdusă de reclamant și, pe de altă parte, concluziile avizului comitetului respectiv, în măsura în care acesta nu constată fapte de hărțuire morală

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia din 20 decembrie 2011 prin care președintele Băncii Europene de Investiții a respins plângerea pentru hărțuire morală a domnului De Nicola.
- 2) Respinge în rest cererea.
- 3) Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.

⁽¹⁾ JO C 184, 23.06.2012, p. 24.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI
(Cauza F-82/12) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Nou raport de evaluare 2007 — Nelegalitatea deciziei comitetului pentru recursuri — Refuzul promovării — Nepronunțare asupra fondului)

(2016/C 048/99)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentați: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei comitetului pentru recursuri prin care s-a respins recursul reclamantului introdus împotriva rezultatului celei de a doua evaluări globale a performanței sale în anul 2007

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia comitetului pentru recursuri al Băncii Europene de Investiții din 15 februarie 2012.
- 2) Nu este necesară pronunțarea cu privire la concluziile în anularea noului raport de evaluare privind anul 2009.
- 3) Respinge în rest cererea.
- 4) Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.

⁽¹⁾ JO C 319, 20.10.2012, p. 18.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI
(Cauza F-55/13) ⁽¹⁾**

**(Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2011 — Nelegalitatea deciziei
comitetului pentru recursuri — Nepronunțare asupra fondului)**

(2016/C 048/100)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului de evaluare a prestațiilor reclamantului pentru anul 2011

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia comitetului pentru recursuri al Băncii Europene de Investiții din 18 decembrie 2012.
- 2) Nu este necesară pronunțarea cu privire la concluziile în anularea raportului de evaluare privind anul 2011 și a tuturor actelor conexe, subsecvente și prealabile.
- 3) Respinge în rest cererea.
- 4) Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.

⁽¹⁾ JO C 226, 03.08.2013, p. 26.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI
(Cauza F-104/13)**

**(Funcție publică — Personalul BEI — Hărțuire morală — Procedură de anchetă — Raportul comitetului
de anchetă — Definiție eronată a hărțuirii morale — Decizia președintelui BEI de a nu da curs
plângerii — Anulare — Acțiune în despăgubire)**

(2016/C 048/101)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a scrisorii președintelui BEI prin care acesta, în primul rând, nu a adoptat nicio măsură privind hărțuirea morală pe care reclamantul ar fi suferit-o de 20 de ani, în al doilea rând, ar fi justificat toate faptele denunțate și, în al treilea rând, îl obligă să lucreze cu un „mentor” și cu un „business partner” și, pe de altă parte, a avizului comitetului „Dignity at work” din 14 martie 2013

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia din 29 aprilie 2013 prin care președintele Băncii Europene de Investiții a respins plângerea pentru hărțuire morală a domnului De Nicola.*
- 2) *Respinge în rest cererea.*
- 3) *Banca Europeană de Investiții suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Nicola.*

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI

(Cauza F-9/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raportul de evaluare 2012 — Nelegalitatea deciziei comitetului de recurs — Lipsa necesității de pronunțare asupra fondului)

(2016/C 048/102)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere, pe de o parte, de anulare a raportului de apreciere a prestațiilor reclamantului pentru anul 2012, rubricile „apreciere”, „evaluare” și „stabilirea obiectivelor pentru anul 2013”, și, în măsura în care nu este propus pentru promovare în funcția D, anularea sau declararea inaplicabilității notei către personal nr. 722 din 5 decembrie 2012, precum și a ghidului privind procedura de evaluare a personalului 2012, și, pe de altă parte, constatarea existenței unei hărțuiri morale în privința sa. În sfârșit, cerere de obligare a BEI la plata de daune-interese pentru daunele morale și materiale suferite.

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia comitetului de recurs al Băncii Europene de Investiții din 23 octombrie 2013.*

- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra concluziilor având ca obiect anularea raportului de evaluare privind anul 2012 și a tuturor actelor conexe, consecutive și prealabile.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Obligă Banca Europeană de Investiții să suporte propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile efectuate de domnul De Nicola.

⁽¹⁾ JO C 212, 7.7.2014, p. 44.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 decembrie 2015 – Bowles/BCE

(Cauza F-94/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BCE — Membrii comitetului pentru personal — Remunerare — Salariu — Majorare suplimentară de salariu — Eligibilitate)

(2016/C 048/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Carlos Bowles (Frankfurt am Main) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Carlini, S. Camilleri și M. López Torres, agenți, B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comitetului executiv al BCE de a nu acorda reclamantului o majorare suplimentară de salariu, în contextul procedurii de revizuire anuală a salariilor și a primelor, pentru anul 2014

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comitetului executiv al BCE din 25 februarie 2014 de a nu acorda domnului Bowles o majorare suplimentară de salariu pentru anul 2014.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Banca Central Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile efectuate de domnul Bowles.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015, p. 49.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 17 decembrie 2015 – Seigneur/BCE

(Cauza F-95/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personal al BCE — Membri ai comitetului personalului — Remunerare — Salariu — Creștere suplimentară de salariu — Eligibilitate)

(2016/C 048/104)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Olivier Seigneur (Frankfurt pe Main, Germania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Carlini, D. Camilleri Podestà și M. López Torres, agenți, B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei directoratului BCE de a nu îi acorda reclamantului o creștere suplimentară de salariu, în contextul procedurii de revizuire anuală a salariilor și a primelor, pentru anul 2014

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia directoratului Băncii Centrale Europene din 25 februarie 2014 de a nu îi acorda domnului Seigneur o creștere suplimentară de salariu pe anul 2014.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Banca Centrală Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Seigneur.*

⁽¹⁾ JO C 421, 24.11.2014, p. 63.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 15 decembrie 2015 – Clarke, Dickmanns și Papathanasiou/OAPI

(Cauzele conexate F-101/14, F-102/14 și F-103/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Personalul OAPI — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere — Clauză de încetare a contractului în ipoteza în care agentul nu este înscris pe lista de rezervă a unui concurs — Data de la care produce efecte clauza de reziliere — Concursurile generale OAPI/AD/01/13 și OAPI/AST/02/13)

(2016/C 048/105)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns și Elisavet Papathanasiou (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Lukošiušė, agent, B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul cauzelor conexate

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei pârâtului de aplicare în contextul concursurilor generale OAPI/AD/01/13 și OAPI/AST/02/13 a clauzei care figurează în contractele de muncă ale reclamantelor și care prevede rezilierea automată a contractului în caz de nereușită la primul concurs general cu specializare în proprietate intelectuală corespunzător funcției îndeplinite și, pe de altă parte, cerere de obligare a OAPI la repararea prejudiciului moral și material produs reclamantelor

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunile.*

- 2) Doamnele Clarke, Papathanasiou și Dickmanns suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligate la suportarea a jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).
- 3) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015, p. 50, p. 51 și p. 52.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 17 decembrie 2015 – T/Comisia

(Cauza F-134/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Securitate socială — Boală profesională — Articolul 73 din statut — Cerere de recunoaștere a originii profesionale a bolii — Legătură de cauzalitate — Cerere de reparare a unei prejudiciu moral suferit ca urmare a termenului luat în considerare de instituție pentru recunoașterea originii profesionale a bolii — Obligația de a se pronunța într-un termen rezonabil — Prejudiciu moral)

(2016/C 048/106)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: T (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și C. Ehrbar, agenți, ulterior C. Ehrbar, agent)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei Comisiei prin care se exclude existența unui prejudiciu ce rezultă din termenul luat în considerare de Comisie pentru stabilirea originii profesionale a bolii reclamantei și de despăgubire a acesteia doar în limita a 2 000 de euro cu titlu de compensație pentru situația de incertitudine privind recunoașterea originii profesionale a bolii sale, precum și cererea de despăgubiri pentru prejudiciul moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) Obligă Comisia Europeană să plătească lui T suma de 5 000 de euro.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de T.

⁽¹⁾ JO C ##, ##.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 decembrie 2015 – DE/EMA**(Cauza F-135/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Personalul EMA — Plasarea sub „statut inactiv” — Act care lezează — Dreptul de a fi ascultat — Încălcare)**

(2016/C 048/107)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: DE (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (reprezentanți: S. Marino, T. Jabłoński și N. Rampal Olmedo, agenți, D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei EMA de a disponibiliza reclamantul și de reparare a prejudiciului moral pretins a fi fost suferit.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 31 ianuarie 2014 prin care Agenția Europeană pentru Medicamente a plasat DE sub „statut inactiv”.
- 2) Obligă Agenția Europeană pentru Medicamente la plata către DE a sumei de 10 000 de euro.
- 3) Obligă Agenția Europeană pentru Medicamente să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile de judecată efectuate de DE.

⁽¹⁾ JO C 16, 19.1.2015, p. 50.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 15 decembrie 2015 – Guittet/Comisia**(Cauza F-141/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale — Suportarea cheltuielilor medicale — Gestionarea dosarului medical de către Comisie — Principiul bunei administrări și obligația de sollicitudine — Răspunderea extracontractuală a Uniunii)**

(2016/C 048/108)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christian Guittet (Cannes, Franța) (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și T. S. Bohr, agenți, și C. Mélotte, avocat, ulterior T. S. Bohr, agent, și C. Mélotte, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se respinge cererea de despăgubire ca urmare a greșelii de serviciu săvârșite de Comisie, care avea sarcina gestionării dosarului medical al reclamantului care a fost victima unui accident grav și cerere de daune interese pentru prejudiciile material și moral pretins suferite

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Domnul Guittet suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015, p. 46.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 10 decembrie 2015 – Jäger-Waldau/
Comisia**

(Cauza F-17/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Cerere de modificare — Refuz)

(2016/C 048/109)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Arnulf Jäger-Waldau (Laveno, Italia) (reprezentant: D. Fouquet, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Berscheid, agenți, ulterior G. Berscheid, agent)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei AIPN de a nu modifica raportul de evaluare a reclamantului pentru anul 2013

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Domnul Jäger-Waldau suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015, p. 40.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 decembrie 2015 – De Loecker/SEAE

(Cauza F-34/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personnel du SEAE — Agent temporar — Hărțuire morală — Articolele 12a și 24 din Statut — Cerere de asistență — Respingere — Cerere de deschidere a unei anchete administrative — Dreptul de a fi ascultat — Încălcare)

(2016/C 048/110)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Stéphane De Loecker (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și M. Silva, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a plângerii pentru hărțuire morală depusă de reclamant împotriva Chief Operating Officer SEAE

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 14 aprilie 2014 prin care Serviciul European de Acțiune Externă a respins cererea de asistență în temeiul articolelor 12a și 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene introdusă de domnul De Loecker.
- 2) Serviciul European de Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Loecker.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015, p. 25.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 decembrie 2015 – Bonazzi/Comisia (Cauza F-88/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2014 — Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 45 din statut — Lista funcționarilor propuși pentru promovare de direcțiile generale și de servicii — Omiterea numelui reclamantului — Posibilitatea contestării listei funcționarilor propuși pentru promovare în fața comitetului paritar de promovare — Lipsa unei luări de poziție din partea comitetului paritar de promovare — Examinare comparativă a meritelor efectuată doar de AIPN)

(2016/C 048/111)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Matteo Bonazzi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de nepromovare a reclamantului la gradul următor (AD 12) în cadrul exercițiului de promovare 2014 al Comisiei Europene și cerere de daune interese pentru prejudiciul moral pe care pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Bonazzi suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015, p. 61.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (judecător unic) din 18 decembrie 2015 – De Nicola/BEI**(Cauza F-128/11) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Raport de evaluare 2010 — Contestație — Proceduri interne — Condiții — Desistare — Acțiune — Interesul de a exercita acțiunea — Lipsă — Termen rezonabil — Nerespectare — Inadmisibilitate vădită)**

(2016/C 048/112)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: G. Nuvoli și T. Gilliams, agenți, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere introductivă prin care se urmăresc, în primul rând, anularea e-mailurilor și a deciziilor BEI privind procedura administrativă în cadrul aprecierii prestațiilor sale din anul 2010, în al doilea rând, anularea deciziei președintelui BEI de a nu iniția procedura amiabilă în fața comisiei de conciliere, în al treilea rând, anularea aprecierii anuale a reclamantului pentru anul 2010 în măsura în care u îi atribuie nota „exceptional performance” ou „very good performance” și nu îl propune pentru promovare la funcția D și, în cele din urmă, cerere de obligare a BEI la repararea prejudiciului moral și material suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Domnul De Nicola suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Banca Europeană de Investiții.

⁽¹⁾ JO C 65, 03.03.2012, p. 21.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 decembrie 2015 – López Cabeza/Comisia**(Cauza F-76/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/248/13 — Neînscrisere pe lista de rezervă — Notă insuficientă la probele centrului de evaluare — Acțiune în anulare — Încălcarea anunțului de concurs — Nelegalitatea unei probe)**

(2016/C 048/113)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Alfonso López Cabeza (Valladolid, Spania) (reprezentanți: G. Suárez de Castro și M. Orman, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/248/13

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit nefondată.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte în totalitate cheltuielile efectuate de domnul López Cabeza.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014, p. 30.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 16 decembrie 2015 – Bärwinkel/
Consiliul**

(Cauza F-118/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Reforma statutului — Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip — Articolul 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Noțiunea de act care lezează — Decizie de recunoaștere a exercitării, de către anumiți funcționari, a unor responsabilități deosebite — Neîncludere a numelui reclamantului în prima listă de 34 de funcționari recunoscuți ca având responsabilități deosebite — Cerințe aferente etapei precontencioase — Lipsa reclamației în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)

(2016/C 048/114)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Wolfgang Bärwinkel (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și E. Rebasti, agenți, ulterior M. Bauer și M. Veiga, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor Consiliului privind încadrarea funcționarilor din gradele AD 9-AD 14 care ocupă posturi identificate ca având responsabilități deosebite în postul tip „șef de unitate sau echivalent” sau „consilier sau echivalent” înainte de 31 decembrie 2015 și neîncluderea reclamantului printre funcționarii care beneficiază de această încadrare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015, p. 48.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 decembrie 2015 – Probst/Comisia**(Cauza F-136/14) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Articolul 4 din anexa VII la statut — Fost asistent parlamentar — Decizia Comisiei de a acorda indemnizația de expatriere foștilor asistenți parlamentari începând de la data publicării informației date personalului — Hotărâri de anulare — Fapte noi și esențiale — Efect limitat în timp — Autoritate de lucru judecat — Decizii administrative rămase definitive — Egalitate de tratament)**

(2016/C 048/115)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Norbert Probst (Genval, Belgia) (reprezentant: D. de Abreu Caldas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și T. S. Bohr, agenți, ulterior T. S. Bohr, agent)

Obiectul

Cererea reclamantului de anulare a deciziei luate de Comisie, prin care i se acordă retroactiv indemnizația de expatriere, în măsura în care retroactivitatea este limitată la 1 septembrie 2013, reclamantul susținând că Comisia ar trebui să îi acorde această indemnizație de la recrutarea sa la Comisie până la 1 iulie 1999.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
- 2) Domnul Probst suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015, p. 54.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 17 decembrie 2015 – Di Marzio/Consiliul**(Cauza F-24/15) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Agent contractual — Grupa de funcții I — Recalificarea contractului ca contract de agent temporar pe perioadă nedeterminată cu gradul AST 3, AST 4 sau AST 5 sau ca contract de agent contractual pe perioadă nedeterminată din grupa de funcții III — Articolele 2, 3a, 3b, 80 și 88 din RAA — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Principiul bunei administrări — Obligația de sollicitudine — Acțiune vădit nefondată — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)**

(2016/C 048/116)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Antony Di Marzio (Limelette, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și M. Veiga, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei de respingere a cererii reclamantului prin care urmărea recalificarea contractului său de agent contractual din grupa de funcții I în contract de agent temporar sau, cu titlu subsidiar, în contract de agent contractual din grupa de funcții III, precum și cererea de daune interese pentru prejudiciul moral și material pe care pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca vădit nefondată.*
- 2) *Domnul Di Marzio suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015, p. 43.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 decembrie 2015 – Van der Veen/
Europol**

(Cauza F-45/15) ⁽¹⁾

**(Funcție Publică — Personalul Europol — Agent temporar — Decizia 2009/371/JAI — Refuzul Europol
de a încheia un contract pe perioadă determinată — Articolul 81 din Regulamentul de procedură —
Acțiune vădit inadmisibilă)**

(2016/C 048/117)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mark Van der Veen (Haga, Țările de Jos) (reprezentant: J.-J. Ghosez, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (reprezentanți: D. Neumann, J. Arnould și C. Falmagne, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite a pârâtului de a nu da curs cererii reclamantului de a încheia un contract pe perioadă nedeterminată

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.*
- 2) *Domnul Van der Veen suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul European de Poliție.*

⁽¹⁾ JO C 190, 8.6.2015, p. 34.

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2015 – ZZ/AESA**(Cauza F-144/15)**

(2016/C 048/118)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)*Pârâtă:* Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA)**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Agenției Europene de Siguranță a Aviației de a nu prelungi concediul pentru interese personale neplătit al reclamantului cu încă un an

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă (AAIC) din 15 ianuarie 2015 de a nu prelungi concediul neplătit al reclamantului cu încă un an;
- obligarea AESA la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – Diamantopoulos/SEAE**(Cauza F-30/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/119)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015, p. 50.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – FW/Comisia**(Cauza F-58/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/120)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015, p. 47.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 17 decembrie 2015 – Morin/Comisia**(Cauza F-129/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/121)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015, p. 44.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO